

DE VALSE VAN DAELE

Een misdadige komedie

door

Stijn Cuypers

Romeinse Put 102/5
2650 Edegem
0494-15-79-86
www.toneelschrijver.be
stijn@toneelschrijver.be

Aanvragen opvoeringsrechten stap voor stap

Voor het beheer van zijn auteursrechten is theaterauteur Stijn Cuypers aangesloten bij SABAM. SABAM zal in zijn naam de verschuldigde auteursrechten innen. In Nederland worden deze rechten beheerd door Stichting Bredero. Het aanvragen van de opvoeringsrechten gebeurt in drie eenvoudige stappen.

Stap 1 - Aanvraag tot opvoeren.

U vult het formulier "Aanvraag tot opvoering" dat u terugvindt op www.toneelschrijver.be/aanvragen volledig in en stuurt dit door naar de auteur. (Indien u dit formulier liever per mail ontvangt, kan u mailen naar aanvragen@toneelschrijver.be.)

Stap 2 - Toestemming tot opvoeren.

Stijn Cuypers stuurt u een e-mail met daarin de tekst van het stuk, een "toestemming tot kopiëren" en een "toestemming tot opvoeren". U hebt de persoonlijke toestemming van de auteur. De repetities kunnen beginnen, maar...

Stap 3 - Aanvraag bij SABAM

...de **definitieve** en **rechtsgeldige** toestemming krijgt u van SABAM/BREDERO, na het tijdig indienen van uw aanvraag. U vindt een aanvraagformulier op:
www.sabam.be (verenigingen uit België)
www.stichtingbredero.nl (verenigingen uit Nederland)
www.opendoek.be/auteursrechten-aanvragen (vereenvoudigde aangifte voor verenigingen uit België)

Aarzel niet om contact op te nemen voor meer info:

Toneelschrijver Stijn Cuypers
Romeinse Put 102/5
2650 Edegem (België)
Mobiël: +32 494.15.79.86
Mail: stijn@toneelschrijver.be
Website: www.toneelschrijver.be/aanvragen

Dramatis Personae

<u>Olivia:</u>	Een impulsieve interimkracht.
<u>Noah:</u>	Beste vriendin van Olivia.
<u>Tommy:</u>	Lichtelijk wereldvreemde buurman.
<u>Emma:</u>	Partner van Tommy.
<u>*Rox:</u>	Een intimiderend individu.
<u>*Kasandra:</u>	Een huishoudster.
<u>*Agent:</u>	Plichtsbewuste agent.
<u>*Van Duyn:</u>	Beheerste speurder.
<u>*Ruud:</u>	Charmante maar gevaarlijke man.
* Zowel door mannen als vrouwen speelbaar.	

Inhoud

Drie dagen op de luxueuze villa van de rijke psychiater dokter Van Daele passen: voor Olivia klinkt het als de perfecte interimjob. Wanneer een knappe buurman haar per vergissing voor de dokter aanziet, speelt ze het spelletje dan ook maar al te graag mee. Maar wanneer blijkt dat dokter Van Daele er een verborgen agenda op nahoudt, krijgt Olivia plots met heel andere problemen te maken...

"DE VALSE VAN DAELE" is een misdadige komedie die het publiek op het puntje van zijn stoel brengt – om het er vervolgens van het lachen weer af te laten vallen.

Decor

Centraal staat een grote driezitszetel met daarnaast een aparte fauteuil. Voor de zetel staat een grote houten hutkoffer die als salontafel wordt gebruikt. De koffer moet groot genoeg zijn om een volwassen persoon in te verbergen en voorzien zijn van onzichtbare ventilatiegaten.

Achteraan, aan jardinzijde, bevindt zich de voordeur. Aan de jardinzijde van de voordeur wordt een trap naar de bovenverdieping gesuggereerd. Aan de andere kant van de voordeur hangt het bedieningspaneel van het alarmsysteem.

In de achterwand aan de courzijde bevindt zich een groot raam met daarnaast aan courzijde een deur naar het overdekte zwembad. Achter het raam is een kleine speelruimte voorzien waarin personages kort zichtbaar kunnen verschijnen. Het zwembad kan met enkele eenvoudige decorelementen worden gesuggereerd. In deze ruimte wordt ook, buiten het zicht van het publiek, een deur naar buiten gesuggereerd. Er ligt een matras waarop acteurs veilig kunnen vallen.

In de zijwand aan de jardinzijde bevinden zich twee deuren: Een keukendeur, het dichtst bij de zaal, en een slaapkamerdeur, iets verder naar achteren.

In de zijwand aan de courzijde bevinden zich ook twee deuren. De deur die het dichtst bij de zaal ligt leidt naar het bureau van dokter Van Daele. De achterste deur geeft toegang tot de wijnkelder en moet van buitenaf op slot kunnen.

Tussen de deuren van het bureau en de wijnkelder staat een wereldbolbar. Onder de wereldbol bevindt zich een open rek waarin enkele glazen en flessen staan.

Belichting

Een basisbelichting om de actie goed zichtbaar weer te geven, aangevuld met enkele lampjes en spots in het decor. Tijdens één scène moet deze belichting kort kunnen flikkeren.

Taalgebruik

De tekst is voornamelijk geschreven in het Algemeen Nederlands. Uiteraard kan hier door de acteurs gespeeld worden met plaatselijke accenten.

Leesvoorbeeld

INHOUDSOPGAVE

EERSTE BEDRIJF	1
TWEEDE BEDRIJF	56

Leesexemplaar

EERSTE BEDRIJF

Een zomerse namiddag. Bij
aanvang zien we de verlaten
woonkamer van de villa. We
horen iemand met sleutels
prutsen, tot de voordeur
uiteindelijk opengaat. OLIVIA
komt binnen met een weekendtas
en een informatiemap, sluit de
voordeur achter zich, kijkt vol
verbazing rond en neemt de luxe
in zich op.

OLIVIA

Verdomme, dat is hier geen huis, maar een postcode op
zich.

(Steekt de huissleutels in haar
weekendtas en kijkt verder rond.)

Ik denk dat zelfs de robotstofzuiger hier een gps nodig
heeft.

(De alarminstallatie begint om de paar
seconden te piepen.)

Oh ja, juist, het alarm.

(Terwijl OLIVIA haar informatiemap
doorzoekt, gaat het alarm steeds
dwingender piepen.)

Ja, momentje!

(Haalt het juiste papier uit haar map.)

Om het alarm uit te schakelen, druk op hekje, 3, 0, 0, 5,
3, 2.

(Het gepiep valt stil.)

Simpel.

(Haar oog valt op het vervolg van de
tekst.)

Let erop dat u eerst de schakelaar op manueel zet
alvorens de code in te toetsen. Anders zal het alarm
zichzelf resetten.

(Een korte stilte.)

Ow.

(Op dit moment begint de sirene luid te loeien, waarop OLIVIA verwoede pogingen onderneemt om het alarm terug uit te schakelen.)

Neen, stop! Hekje, hekje, hekje!

(Het alarm verandert van toon en de lichten in de villa beginnen wild te flikkeren.)

Nul? Sterretje? Uitroepteken? Waar is in godsnaam die schakelaar?!

(OLIVIA geeft het bedieningspaneel een stevige mep. De sirene stopt en de lichten branden weer normaal. OLIVIA, onder de indruk van haar inventiviteit, bekijkt de hand waarmee ze net op het paneel heeft gemept.)

Technisch aangelegd.

(Ze leest verder in de informatiemap.)

"Interimopdracht: tijdelijke bewoning en toezicht in de woning van dokter Van Daele te Knokke."

(Kijkt voldaan om zich heen.)

Kunnen we.

(Leest verder.)

"Dokter Van Daele verblijft tijdens de opdracht op congres in het buitenland. Het is haar uitdrukkelijke wens om niet gestoord te worden."

(Lacht in zichzelf.)

Logisch, wie wil er nu een gestoorde psychiater?

(Leest verder.)

"De huishoudster komt elke dag langs en beschikt over een eigen sleutel."

(Kijkt op van de map.)

Dus ik moet hier drie dagen wonen, iemand anders komt poetsen en de eigenaar mag niet gebeld worden.

(Korte stilte.)

Deze keer kan het niet misgaan.

(OLIVIA steekt de informatiemap in haar weekendtas, zet de tas tegen de zetel, neemt haar gsm uit haar broekzak en start een videogesprek.)

Hey meid! Jij raadt nooit waar ik ben.

(Luistert.)

Neen, ik heb een huisje gekocht in Knokke.

(Laat de camera van haar gsm door de woonkamer gaan.)

Hoe vind je het?

(Luistert.)

Ja, van Blankenberge naar Knokke. Zelfde zee, andere prijsklasse.

(Luistert.)

Neen, natuurlijk niet, dit is mijn interimopdracht.

(Luistert.)

Ja, ik weet het, het was allemaal nogal last minute.

(Luistert.)

Dat heb ik niet gevraagd.

(Luistert.)

Niets eigenlijk. Ik moet hier aanwezig zijn en... Neen, dat is het: gewoon aanwezig zijn.

(Luistert.)

Omdat een bewoond huis beter is dan het beste alarmsysteem.

(Kijkt naar het bedieningspaneel.)

Nu ja, het beste...

(Kijkt even rond.)

Zeg, Noah, heb je zin in een rondleiding?

(Luistert.)

Dat is niet rondneuzen, dat is mijn werkdomein leren kennen.

(Luistert.)

Ja, ik weet dat dit mijn laatste kans is.

(Luistert.)

Het is niet mijn fout dat die glazen deur zo belachelijk proper was...

(Stilte.)

...en daarbij, het was de eerste keer dat ik met een heftruck reed.

(Luistert.)

Neen, deze keer niet. Maar echt, die luxe hier is niet normaal.

(Gaat naar de wereldbolbar.)

Als eerste hebben we hier de bar.

(Gaat met haar hand over de wereldbol, maar merkt dan een fles whisky op. Ze neemt deze uit het rek onder de wereldbol en bekijkt het etiket.)

Johnnie Walker Blue Label. Klinkt duur.

(Luistert.)

En waarom niet? Ik moet op het huis passen, dus ook controleren dat de drank niet slecht wordt.

(Luistert.)

Een klein slokje, niemand die het merkt.

(Luistert.)

Oké dan, sfeerspons.

(Zet de whiskyfles terug in het rek onder de wereldbol. Vervolgens bekijkt ze de deur van de wijnkelder, merkt de sleutel op het slot, ontgrendelt de deur en laat de sleutel op het slot zitten.)

Benieuwd wat er achter deze deur zit.

(Opent de deur en kijkt naar binnen.)

Neen!

(Luistert.)

Er is hier gewoon een wijnkelder!

(Luistert.)

Neen, beloofd, maar snel even kijken kan toch geen kwaad?

(OLIVIA verdwijnt in de wijnkelder en sluit de deur achter zich. Achter het raam in de achterwand verschijnt VAN DUYN, een man in maatpak. Hij kijkt nieuwsgierig naar binnen, maar verdwijnt snel wanneer OLIVIA weer uit de wijnkelder komt en de deur achter zich sluit.)

Oké, Noah, ik heb net een geniale ingeving.

(Luistert.)

Jij komt als de bliksem naar hier.

(Luistert.)

Om braaf in de zetel te zitten, niet te bewegen en naar het journaal te kijken... Om te feesten natuurlijk.

(Luistert.)

Jij zorgt voor drank en chips, en...

(Kijkt door het raam naar buiten en ziet het zwembad.)

...en breng je zwemkledij mee!

(Luistert.)

Er is hier gewoon een overdekt zwembad, met zeezicht. Zonder dat er vijfduizend frigoboxtoeristen in de weg liggen.

(...)

Spring nu maar gewoon op de kusttram, of huur een golfkarretje. Ik ga ondertussen aan mijn zware dagtaak beginnen.

(...)

Ciao!

(OLIVIA stopt haar gsm in haar linker broekzak, opent vervolgens de deur naar het zwembad en kijkt vol bewondering.)

Olivia, meid, dat heb je goed voor elkaar.

(Ze ziet een kamerjas, met de naam "Van Daele" erop geborduurd, hangen in de zwembadruimte. Ze doet deze aan, sluit de deur naar het zwembad en neemt een glas uit het rek onder de wereldbol en schenkt zichzelf whisky in. Ze zet de whiskyfles terug in het rek en zet zich met haar glas in de zetel.)

Dokter Van Daele. Dokter Olivia Van Daele.

(Legt haar voeten op de kist die dienstdoet als salontafel.)

Klinkt goed.

(Op dat moment gaat de deurbel. OLIVIA zet haar glas in het rek onder de wereldbol, gaat naar de voordeur en opent die. In het deurgat staat een aantrekkelijke man in sportieve kledij: TOMMY. OLIVIA kijkt hem bewonderend aan.)

TOMMY

Hallo.

OLIVIA

(Dromerig.)

Hoi!

(Herpakt zichzelf.)

Ik bedoel, goeiemiddag.

TOMMY

Ik ben Tommy.

OLIVIA

Olivia...

TOMMY

...Van Daele. U bent dokter Van Daele.

OLIVIA

Waarom denkt u...

(Bedenkt zich plots.)

Ik bedoel, hoe weet u dat?

TOMMY

Ik las het op de brievenbus: "Dokter Van Daele, psychiater". En ehm...

(Wijst naar de geborduurde naam op de kamerjas, waarop OLIVIA onzeker naar beneden kijkt.)

De naam staat op uw kamerjas.

OLIVIA

Oh, ja, juist.

(Laat TOMMY binnen en sluit de voordeur.)

Iets drinken?

TOMMY

Neen, bedankt. Ik kom eigenlijk vragen of ik wat suiker van u mag lenen.

OLIVIA

Suiker?

TOMMY

Ja, ik ben hier pas komen wonen en ontdek net dat ik geen suiker in huis heb.

OLIVIA

Dat is lastig.

TOMMY

Ja, ik vind het ook vervelend om u daarvoor te moeten storen, maar de winkels zijn vandaag dicht en...

OLIVIA

Neen, geen probleem, helemaal niet, ik heb suiker, heel goede suiker.

TOMMY

Oh, dankjewel.

OLIVIA

Ik zal u mijn beste suiker geven.

(Opent de deur naar de slaapkamer, in de veronderstelling dat het de keukendeur is.)

TOMMY

(Kijkt naar binnen.)

In de slaapkamer?

OLIVIA

(Sluit geschrokken de deur.)

Oei, neen, ik bedoelde niet...

(Herpakt zich.)

Het is naar daar.

(Gaat naar de andere kant van de kamer.)

TOMMY

Bent u toevallig aan het verbouwen?

OLIVIA

Hoezo?

TOMMY

Er staat al enkele dagen een witte bestelwagen in de straat, en er is al zo weinig parkeerplaats.

OLIVIA

Een witte bestelwagen? Neen, daar kan ik je niet mee helpen.

TOMMY

Spijtig.

OLIVIA

Maar goed, de suiker dus.

(Opent op goed geluk de deur naar het bureau.)

TOMMY

(Kijkt naar binnen.)

Bewaart u uw suiker in uw bureau?

OLIVIA

(Sluit nerveus de deur.)

Neen, natuurlijk niet, dat zou wel heel raar zijn.

(Lacht ongemakkelijk.)

Dit huis is zo groot dat ik mezelf soms beter als vermist zou aangeven.

TOMMY

(Lacht.)

Stel je voor.

(Bekijkt het salon.)

Mooi salon ook. Is dit waar u met uw patiënten...

OLIVIA

Wat?

TOMMY

Praat.

OLIVIA

Ah, jaja, hier gebeurt het allemaal.

TOMMY

Het ziet er wel uitnodigend uit om zo languit te gaan liggen, nadenken over je problemen en binnen de vijf minuten je moeder overal de schuld van te geven.

OLIVIA

(Lacht nerveus.)

Dat zou perfect kunnen.

TOMMY

Mag ik eens proberen?

OLIVIA

Ehm, ja, natuurlijk.

(TOMMY legt zich languit in de zetel.)

TOMMY

Ooh ja, ik voel het.

(Denkt even na.)

Weet u dat ik als kind bang was van de tijger op de cornflakesdozen?

OLIVIA

Tony?

TOMMY

Ja, ik krijg nog kippenvel als ik die naam hoor.

OLIVIA

Ook de schuld van uw moeder?

TOMMY

Neen, dat niet.

(Denkt er even over na.)

Eerder van mijn oma.

(Staat terug recht.)

Maar dat trauma is gelukkig verwerkt.

OLIVIA

Gelukkig.

(Gaat naar de keukendeur.)

Hier is de keuken.

(In zichzelf.)

Hoop ik.

(Opent de keukendeur.)

TOMMY

(Kijkt naar binnen.)

Wauw, voor zo'n keuken zouden ze in een sterrenrestaurant een moord plegen...

(Op dit moment gaat de deurbel opnieuw.)

OLIVIA

(Laat TOMMY de keuken binnengaan.)

Je vindt het wel, hè. Geen zorgen, ik denk niet dat er cornflakes zijn.

(Sluit de deur achter hem. Nu wordt er luid op de deur geklopt.)

Jaja, Noah, momentje.

(Opent de voordeur.)

Jij bent er snel...

(Ziet dat het niet NOAH is maar ROX, een intimiderende vrouw vol tattoos en piercings.)

ROX

(Stapt ongevraagd de woonkamer binnen.

OLIVIA laat de voordeur openstaan.)

Goed, dit moet allemaal niet te lang duren.

OLIVIA

(Geïntimideerd.)

Sorry, maar wie bent u?

ROX

Ik ken u niet; jij kent mij niet. En als ge braaf meewerkt, zullen we elkaar ook niet te lang moeten kennen.

OLIVIA

Meewerken, waarmee?

ROX

Luister, hè, we gaan hier niet belachelijk doen, ge weet goed genoeg waarvoor ik kom.

OLIVIA

Ik vrees dat ik...

ROX

Pas op, hè, ge begint al serieus op mijn systeem te werken, en geloof me, ge wilt de Rox niet kwaad maken.

OLIVIA

De Rox?

ROX

Wilt ge mij kwaad krijgen?

OLIVIA

Neen, neenee, natuurlijk niet.

ROX

Heel verstandig van u, mevrouw den dokter.

OLIVIA

Dokter? Oh, u denkt dat ik...

(Opgelucht.)

... het zit zo, ik ben niet...

(Op dat moment komt TOMMY uit de keuken de kamer binnen. Hij heeft een pot suiker vast.)

TOMMY

Dokter Van Daele, ik heb de suiker gevonden.

(Merkt ROX op.)

Ooh, excuseer, ik wist niet dat...

OLIVIA

... Niet erg, dit is...

ROX

Rox!

TOMMY

(Steekt ROX een hand toe, ROX kijkt hem dreigend aan.)

Aangenaam.

OLIVIA

Rox is mijn yoga-instructrice.

TOMMY

(Verbaasd.)

Yoga-instructrice?

ROX

(Gevaarlijk.)

Yoga-instructrice?

(Plots overdreven vriendelijk.)

Ja, ik ben haar yoga-instructrice.

TOMMY

Ooh, leuk, dat zou nog iets voor mij zijn.

ROX

Als je ons nu zou willen excuseren, mevrouw den dokter heeft nog een stevige yogasessie te goed van mij.

TOMMY

Ja, natuurlijk, geen probleem.

(Gaat richting voordeur.)

Nog eens bedankt voor de suiker.

OLIVIA

(Angstig, maar geforceerd opgewekt.)

Graag gedaan.

(TOMMY gaat met de pot suiker naar buiten en sluit de voordeur achter zich. ROX kijkt OLIVIA gevaarlijk aan. Er volgt een korte ongemakkelijke stilte waarbij OLIVIA onschuldig probeert te lachen.)

ROX

Dus, yoga-instructrice?

OLIVIA

Het was maar een grapje.

ROX

Een grapje? Ooh, maar de Rox heeft een heel goed gevoel voor humor.

(Grijpt OLIVIA bij haar kraag.)

Zullen we ne keer kijken hoe lenig dat ge zijt?

OLIVIA

(Angstig.)

Neen, dank u.

ROX

(Gooit OLIVIA in de zetel.)

En nu zonder zever. Waar zijn de centen?

OLIVIA

Centen?

ROX

(Neemt OLIVIA vast bij haar oor.)

Hallo, dokter? Iemand thuis?

OLIVIA

(Kruipt in elkaar op de zetel en begint angstig te snikken.)

Ik weet echt niet...

ROX

Verdomme, hè, begint ze nog te blèten ook.

(Zet zich in de fauteuil.)

Kijk, hè, het is simpel. Als ge naar den bakker gaat, dan neemt ge centjes mee. Gij krijgt uw brood en den bakker zijn geld.

(Ziet dat OLIVIA nog steeds snikt, neemt een vuile zakdoek uit haar broek en gooit deze naar OLIVIA.)

Hier.

(OLIVIA snuit haar neus en geeft de zakdoek terug aan ROX. ROX snuit vervolgens met dezelfde zakdoek haar neus en stopt deze weer in haar broekzak.)

Maar als gij aan iemand hebt gevraagd om in het museum ne schone kroon te gaan pikken, ge weet wel, met van die diamantjes op. Dan zijn er nog extra kosten.

OLIVIA

Extra kosten?

ROX

Ja, ge denkt toch niet dat ge met die ene betaling die ge hebt gedaan alle service krijgt.

OLIVIA

Service?

ROX

Administratie, verzekering, discretie... Verstaat ge?

OLIVIA

(Zet zich terug recht in de zetel.)

Dus ik heb een gestolen kroon gekocht?

ROX

Jongens toch, voor ne psychiater zijt gij toch ni het scherpste potlood in de pennenzak.

OLIVIA

En waar is die kroon dan nu?

ROX

Da gade gij beter weten als ik. Belangrijker is: waar is mijn geld?

OLIVIA

Hoeveel?

ROX

Zijt ge ermee aan het rammelen? Leest uwe mail ne keer, hè, dokter. Tienduizend.

OLIVIA

Tienduizend euro?

ROX

Bingo! Jackpot! Yahtzee!

OLIVIA

Oké, het ligt in mijn bureau.

ROX

Aaah! Nu gaan we er komen.

OLIVIA

Het kan wel even duren, de kluis openmaken en zo.

ROX

Ja, en? Hophophop, show me the money!

OLIVIA

(Kijkt naar het rek onder de wereldbol
en ziet de whiskyfles staan.)

Wilt u in tussentijd iets drinken?

ROX

Zijt ge tijd aan het rekken, dokter?

(OLIVIA toont haar de whiskyfles.)

Maar voor nen Blue Label heeft de Rox altijd wel efkes.

(OLIVIA neemt een proper glas uit het
rek, schenkt er whisky in en geeft dit
aan ROX. ROX bekijkt het halfvolle
glas.)

Wat is dit?

OLIVIA

Sorry?

ROX

Is dit de kinderportie of wat?

(OLIVIA vult het glas tot aan de rand,
zet de fles terug in het rek en wil naar
het bureau gaan.)

Dat is al beter.

(Drinkt het volledige glas in één teug
leeg en steekt het in de lucht.)

Zeg, die glazen vullen zich niet vanzelf, hè, mevrouw den
dokter.

(OLIVIA gaat terug naar de wereldbolbar
en wil de whiskyfles uit het rek nemen,
maar bedenkt zich. Ze neemt een lege
fles (flexibele plastic stuntfles) en
slaat ROX ermee tegen het hoofd. ROX
valt neer in de fauteuil en laat het
lege glas op de grond vallen.)

OLIVIA

Ooh, Olivia, wat heb je nu gedaan?

(Schudt voorzichtig aan ROX' schouder,
waarna deze begint te snurken.)

Gelukkig, ze ademt nog.

(Krijgt een idee.)

Noah! Noah moet mij helpen.

(Op dat moment gaat de deurbel.)

Godzijdank.

(Zet snel de fles terug in het rek en
opent de voordeur. Niet NOAH, maar TOMMY
staat opnieuw voor de deur.)

Ooh, Tommy! Sorry, maar het is eventjes druk.

TOMMY

Oei, ja, sorry, ik was vergeten dat ik ook nog eieren
nodig heb.

OLIVIA

Eieren? Ja, natuurlijk, geen probleem.

(Gaat naar de keuken en merkt dat TOMMY
haar wil volgen.)

Blijf hier maar even staan, dan haal ik ze.

TOMMY

Oké, dankjewel.

(OLIVIA loopt naar de keuken. Ze kijkt voor de zekerheid nog eens naar TOMMY, lacht zenuwachtig en verdwijnt. TOMMY komt nonchalant verder de woonkamer in, laat de voordeur openstaan, kijkt rustig rond en merkt dan de bewusteloze ROX op.)

Oh, neen!

(Loopt naar ROX, schudt aan haar schouder en spreekt haar luid toe.)

Hallo! Mevrouw de yoga-instructrice, hallo?!

(Op dit moment komt OLIVIA de keuken buiten, ziet TOMMY bij ROX staan en laat in paniek de doos eieren vallen.)

Gelukkig, ze ademt nog, maar ik ga voor de zekerheid toch de ziekenwagen bellen.

OLIVIA

Neen, dat mag niet!

TOMMY

Hoezo? Waarom niet?

OLIVIA

Omdat ehm, omdat, omdat het haar in verlegenheid zou brengen.

TOMMY

In verlegenheid?

OLIVIA

Ja, het zit zo, Rox drinkt al eens graag een glaasje.

TOMMY

Een glaasje?

OLIVIA

Of zes, zeven...

TOMMY

Aah, oké, en daarmee dat ze nu...

OLIVIA

...zelf voor leeggoed speelt.

TOMMY

Ik dacht eventjes dat ze...

OLIVIA

Neenee, wees gerust, ik ken haar.

TOMMY

(Onderzoekt ROX, raapt het whiskyglas op
en kijkt dan naar haar hoofd.)

Oei, ze heeft wel een stevige buil op haar hoofd.

OLIVIA

Ja?

(Herpakt zich.)

Ik bedoel, ja, ik weet het. Maar het is niets ernstigs.

TOMMY

U heeft haar al onderzocht?

OLIVIA

Uiteraard.

TOMMY

(Zet het lege whiskyglas in het rek
onder de wereldbol.)

Gelukkig dat ze regelmatig bij een dokter komt.

OLIVIA

(Onschuldig.)

Ja, het is niet haar eerste keer. Als ze een glaasje te
veel opheeft, durft de deur weleens tegen haar te lopen.

TOMMY

Gevaarlijke situatie.

OLIVIA

Dat heb ik haar ook al vaak gezegd.

(Raapt de doos eieren op, ziet het
eigeel op de grond en opent de doos
voorzichtig.)

Jij wou toevallig geen omelet maken?

TOMMY

Neen, bedankt.

(OLIVIA brengt de doos eieren terug naar de keuken maar laat de kapotte eieren op de grond liggen. Ondertussen kijkt TOMMY nog eens aandachtig naar ROX. OLIVIA komt snel terug uit de keuken en wrijft in haar handen alsof ze deze net gewassen heeft.)

Weet u wat ik denk?

OLIVIA

(Gealarmeerd.)

Neen?

TOMMY

Als ze hier haar roes moet uitslapen, kunnen we haar toch beter een dekentje geven.

OLIVIA

Een dekentje?

TOMMY

Ja, dat is toch comfortabeler.

OLIVIA

Ehm, ja, natuurlijk, prima.

TOMMY

Ik haal er één uit de slaapkamer.

OLIVIA

Natuurlijk, doe alsof je thuis bent.

TOMMY

Oké, ik ben zo terug.

(Gaat de slaapkamer binnen.)

OLIVIA

Ooh, verdomme, Olivia, waar ben je mee bezig?

(Neemt haar gsm uit haar linker broekzak en probeert NOAH te bereiken.)

Komaan, Noah, neem toch op.

(Gaat naar ROX en schudt opnieuw aan haar schouder.)

ROX

(Dromerig.)

Mama?

(Begint op haar duim te zuigen.)

OLIVIA

(Hoort de stem van NOAH.)

Noah, eindelijk.

(Luistert aandachtig.)

Noah? Ik weet niet of je mij kunt horen, de verbinding is echt heel slecht.

(Terwijl OLIVIA met haar rug naar de slaapkamerdeur staat, komt TOMMY binnen met een opblaaspop in zijn handen.)

Ik zit met...

(Draait zich om en ziet TOMMY en de opblaaspop staan en schrikt.)

Ik bel je straks terug.

(Steekt haar gsm opnieuw in haar linker broekzak.)

TOMMY

Is dit wat ik denk dat het is?

OLIVIA

Ehm, ja, het zit zo...

TOMMY

Gebruikt u dit vaak?

OLIVIA

Nee, absoluut niet.

TOMMY

Maar waarom heeft u dit dan?

OLIVIA

Ehm, om...

(Krijgt een ingeving.)

Om mijn patiënten te kunnen helpen.

TOMMY

Ooh, dat is fantastisch.

(Bekijkt de pop geïnteresseerd.)

Hoe?

OLIVIA
Sorry, wat?

TOMMY
Hoe gebruikt u het?

OLIVIA
Ehm, gewoon...

TOMMY
Ik kan het u tonen.

OLIVIA
Ik denk niet dat ik...

TOMMY
Ik begin er best goed in te worden.

OLIVIA
Proficiat, denk ik.

TOMMY
Alleen mijn handelingen kunnen nog iets vlotter.

OLIVIA
Handelingen?

TOMMY
Ja, de plaats van mijn handen.

OLIVIA
Oké?

TOMMY
En het pompen.

OLIVIA
Het pompen?

TOMMY
Ja, de juiste houding, niet te hard, voldoende diep.

OLIVIA
Excuseer?

TOMMY
Ja, dat is belangrijk.

OLIVIA

Ja, oké, maar...

TOMMY

Ja, hoe sneller je begint met de reanimatie...

OLIVIA

Reanimatie?

TOMMY

Ja, ik ben daar erg in geïnteresseerd. Ik zou graag strandredder worden.

OLIVIA

Ooh, en jij denkt dat...

TOMMY

Dat zo'n reanimatiepop mij kan helpen om beter te worden, ja.

OLIVIA

Ja, natuurlijk, sowieso.

TOMMY

Zal ik het demonstreren?

OLIVIA

Met die pop?

TOMMY

Ja, waarmee anders?

OLIVIA

(Kijkt naar de bewusteloze ROX.)

Neen, prima, doe maar.

TOMMY

(Start met een reanimatiedemo. Hij doet dit zeer serieus in de overtuiging dat hij OLIVIA werkelijk iets kan bijbrengen. Hij is zich niet bewust van de dubbelzinnigheden van OLIVIA.)

Het belangrijkste is dat je rustig blijft en de juiste volgorde respecteert.

(TOMMY legt de pop voorzichtig op haar rug op de grond.)

Eerst controleer je of de omgeving veilig is.

OLIVIA

(Ziet de kapotte eieren en schuift ze
haastig met haar voet opzij.)

Oké.

TOMMY

Daarna controleer je het bewustzijn.

(Hij knielt naast de pop, neemt haar bij
de schouders en schudt voorzichtig.)

Mevrouw? Hoort u mij? Doe uw ogen eens open.

OLIVIA

Die staan al open.

TOMMY

Geen reactie, dus bellen we onmiddellijk één-één-twee.

OLIVIA

Neen!

TOMMY

We doen alsof voor de oefening.

OLIVIA

Ah, oké.

(OLIVIA houdt haar hand tegen haar oor
alsof ze een telefoon vasthoudt.)

Hallo?

TOMMY

U zegt duidelijk waar u bent...

OLIVIA

Ik ben in de villa van dokter... ik bedoel in mijn villa.

TOMMY

Neen, het adres.

OLIVIA

Het adres is, ehm...

(Beseft dat ze het adres niet kent.)

...nu niet belangrijk voor de oefening.

TOMMY

Goed, dan zegt u wie het slachtoffer is.

OLIVIA

Het slachtoffer is een vrouw, vermoedelijk made in China.
 (Kijkt naar de eieren op de grond.)
 En een dozijn eieren.

TOMMY

En dan zegt u dat het slachtoffer niet reageert en zet u uw telefoon op luidspreker.

OLIVIA

Oké.

TOMMY

Vervolgens openen we de luchtweg.

OLIVIA

Die is volgens mij wagenwijd open.

TOMMY

Eén hand op het voorhoofd, twee vingers onder de kin en het hoofd voorzichtig naar achteren kantelen.

(Hij voert de handeling uiterst geconcentreerd uit. Het hoofd van de pop kantelt gewillig achterover.)

Nu de ademhaling: ik kijk of de borstkas beweegt, luister aan de mond en voel met mijn wang. Tien seconden kijken, luisteren, voelen.

OLIVIA

Tien seconden? Ja, veel langer duurt dat meestal niet.

TOMMY

Bij twijfel gaan we ervan uit dat het een hartstilstand is. We starten onmiddellijk met borstcompressies.

(Hij maakt aanstalten om te beginnen, maar bedenkt zich plots.)

Het is belangrijk dat het slachtoffer op een harde ondergrond ligt met ontblote borstkas.

(Een korte stilte. Beiden kijken naar de vrijwel naakte pop.)

OLIVIA

Dat lijkt me in orde.

TOMMY

Ik plaats de hiel van mijn hand in het midden van de borstkas.

(Hij zoekt uiterst precies naar de juiste plaats. OLIVIA volgt iedere beweging met toenemend ongemak.)

Mijn andere hand erbovenop. Vingers in elkaar. Armen gestrekt en mijn schouders loodrecht boven het slachtoffer.

(Begint borstcompressies te geven. Op dat moment komt NOAH ongemerkt door de openstaande voordeur naar binnen. Ze heeft een winkeltas bij zich en aanschouwt het tafereel.)

Ik druk minstens vijf, maar niet meer dan zes centimeter diep.

OLIVIA

Klinkt goed.

TOMMY

En na dertig keer plaats ik mijn mond over haar mond.

(Hij buigt zich naar de pop toe, knijpt de neus dicht en geeft een eerste beademing.)

Wil jij eens proberen?

OLIVIA

(Twijfelt.)

Ehm, ja, oké.

(Buigt zich over de pop en zet met enige weerstand haar mond op de mond van de pop.)

NOAH

Oh, ja, iets meer tong.

(TOMMY en OLIVIA kijken geschrokken naar NOAH.)

OLIVIA

Noah!

NOAH

Het feestje is precies al gestart zonder mij?

OLIVIA

Neen, niet echt, het is meer een...

NOAH

Zou je mij niet beter voorstellen aan jouw vriend?

TOMMY

Ik ben Tommy, de nieuwe buurman van dokter Van Daele.

NOAH

Héél aangenaam.

(Tegen OLIVIA.)

Dokter Van Daele, dat is toch...

OLIVIA

Wie ik ben, inderdaad.

NOAH

Zeg, Olivia, alles oké?

OLIVIA

Zeg maar gewoon dokter, zoals je altijd doet.

NOAH

(Verward.)

Oké dan, dokter Oetker. Dat doet mij eraan denken: ik heb pizza's bij voor vanavond en we kunnen ook cocktails maken.

OLIVIA

Dat is goed, zet ze maar in de frigo.

(Wijst haar de keuken.)

NOAH

(Kijkt naar de opblaaspomp.)

"Zeg maar gewoon dokter", ik denk dat hier al genoeg doktertje is gespeeld.

(Gaat met de winkeltas de keuken binnen.)

TOMMY

(Gaat met zijn rug naar de keukendeur
staan.)

Een vriendin van u?

OLIVIA

Een vriendin is veel gezegd, Noah is eigenlijk een van
mijn patiënten.

TOMMY

Ze lijkt me wel aardig.

OLIVIA

Ja, dat is ze ook. Het is alleen jammer dat ze altijd
denkt dat ze hier komt feesten.

TOMMY

Dat is toch niet zo erg.

OLIVIA

Neen, op het eerste gezicht niet, neen.

TOMMY

Hoe bedoelt u?

OLIVIA

Noah heeft eigenlijk een zwaar trauma te verwerken en
verschuilt zich altijd achter feestjes.

TOMMY

Op die manier.

OLIVIA

Maar wanneer je haar uit die fantasiewereld haalt, dan
kan ze heel agressief worden.

TOMMY

Agressief?

OLIVIA

Ja, het is een van mijn gevaarlijkste patiënten.

TOMMY

Dat zou je niet zeggen.

OLIVIA

Daarom laat ik haar zoveel mogelijk doen, om haar vertrouwen te winnen.

TOMMY

Oké.

OLIVIA

Ik zou niet willen dat ze iemand aanvalt.

(Op dit moment komt NOAH uit de keuken.)

NOAH

(Luid en opgewekt.)

Goed, wie wil er een mojito?

(TOMMY schrikt.)

TOMMY

(Behoedzaam.)

Neen, neen, bedankt. Ik denk dat ik eens terug naar huis ga.

NOAH

Oh, waarom? Je kan toch wel een glaasje meedrinken?

TOMMY

Heel graag, maar ik kan niet zo goed tegen alcohol en zou niet willen eindigen zoals de yoga-instructrice van de dokter.

NOAH

(Merkt ROX nu pas op.)

Yoga-instructrice?

(Tegen OLIVIA.)

Sinds wanneer doe jij aan yoga?

OLIVIA

(Alsof ze een patiënt begeleidt.)

Dat weet je toch, daar hebben we het over gehad tijdens onze vorige sessie.

NOAH

Sessie, welke sessie?

OLIVIA

Ik denk dat we eerst onze gast moeten buitenlaten.

NOAH

Zeg, doe eens niet zo raar.

TOMMY

Ik vind het zelf wel. Nog veel succes, dokter.

(Gaat richting voordeur.)

NOAH

(Begint te lachen.)

Die denkt echt dat jij dokter bent?

TOMMY

(Bedenkt zich vlak voor hij naar buiten gaat.)

Zou u het erg vinden als ik haar meeneem?

NOAH

Wie?

TOMMY

De reanimatiepop.

NOAH

Reanimatiepop? Maar dat is geen...

OLIVIA

...probleem, dat is geen enkel probleem.

TOMMY

(Neemt de pop en gaat richting voordeur.)

Bedankt.

NOAH

Veel plezier ermee!

(TOMMY verlaat snel de villa en sluit de voordeur.)

OLIVIA

Ooh, eindelijk, hij is weg.

NOAH

Zeg, wat heeft die komedie te betekenen?

OLIVIA

Ik ben blij dat je er bent, Noah. Ik zit zo hard in de problemen.

NOAH

Wat was dat gedoe met die opblaaspop?
(Kijkt opnieuw naar ROX.)
En wat doet die yoga-instructrice hier?

OLIVIA

Dat is geen yoga-instructrice, maar Rox, een gevaarlijke crimineel.

NOAH

Excuseer?

OLIVIA

Zij denkt dat ik dokter Van Daele ben.

NOAH

Dan zeg je toch gewoon dat je dokter Van Daele niet bent.

OLIVIA

Dat ging niet.

NOAH

En waarom niet?

OLIVIA

Omdat Tommy tegen haar heeft gezegd dat ik wel dokter Van Daele ben.

NOAH

Tommy? Waarom?

OLIVIA

Omdat ik dat zo tegen hem heb gezegd?

NOAH

Olivia, serieus? Ja, oké, hij is wel heel knap.

(Herpakt zich.)

Maar dat is niet het punt, je zit hier met een crimineel in huis...

OLIVIA

Die mij, ehm, die dokter Van Daele komt chanteren.

NOAH

Chanteren?

OLIVIA

Dokter Van Daele heeft een kroon laten stelen en moet nu
blijkbaar zwijggeld betalen.

NOAH

Je hebt de politie toch gebeld?

OLIVIA

Ehm, neen.

NOAH

Olivia, hoe is dat nu mogelijk? Waarom niet?

OLIVIA

Omdat ik niet durf.

NOAH

Waarom niet?

OLIVIA

Omdat ik haar heb neergeslagen.

NOAH

Je hebt wat?

OLIVIA

Zij bedreigde mij, en toen heb ik een whiskyfles genomen
en...

NOAH

Whisky on the Rox?

OLIVIA

Zoiets, ja.

NOAH

Maar dan is dat toch gewoon zelfverdediging.

OLIVIA

Maar ik...

NOAH

We bellen gewoon de hulpdiensten en leggen alles uit.

OLIVIA

Uitleggen? Wat moet ik dan zeggen?

NOAH

Gewoon wat er gebeurd is.

OLIVIA

Oh ja, lekker gemakkelijk.

(Oefent haar verklaring. Ze praat snel
en met veel intonatie.)

Ja, sorry, mijnheer de agent, maar Rox – het slachtoffer
waarover we het hebben – dacht dat ik dokter Van Daele
was. Wat ik niet ben. Ik ben Olivia. Een eenvoudige
interimkracht. Alleen had ik – Olivia dus – de kamerjas
van dokter Van Daele aan.

Nu blijkt dokter Van Daele – behalve een gerespecteerde
psychiater – in haar vrije tijd ook kunstwerken te laten
stelen, waarvoor Rox zwijggeld kwam eisen.

Maar Rox eiste dus dat geld van mij, omdat ze dacht dat
ik dokter Van Daele was, terwijl ik helemaal niets van
die zaak afweet.

Dus Rox bedreigde mij. Ik sloeg haar bewusteloos – en nu
ligt ze daar omdat ze niet wist dat ik Olivia ben, en
niet dokter Van Daele.

NOAH

Ja, simpel toch.

OLIVIA

Niemand zal mij geloven: als de politie hier binnenvalt
en merkt dat ik mij heb uitgegeven voor psychiater, van
haar whisky heb gedronken...

NOAH

Olivia, ik had nog zo gezegd...

OLIVIA

...vrienden heb uitgenodigd, iemand heb neergeslagen en
haar kamerjas heb aangetrokken...

NOAH

Doe die kamerjas dan uit.

OLIVIA

(Doet de kamerjas uit en legt deze op de zetel.)

...dan ben ik definitief mijn job kwijt.

(Pauze.)

We moeten die kroon vinden.

NOAH

Neen, er moet zo snel mogelijk een ziekenwagen komen.

OLIVIA

Als we die kroon vinden, dan heb ik bewijs tegen dokter Van Daele, en tegen Rox.

NOAH

Je hebt die kroon niet nodig.

OLIVIA

Wie denk je dat ze gaan geloven? Een gerespecteerde psychiater of mij, een interimkracht die op de meeste van haar jobs na één dag niet meer moet terugkomen?

NOAH

Na die parfumerie verschiet ik daar niet van.

OLIVIA

Dat brandalarm was gewoon hoogsensitief.

NOAH

Ja, dat was het probleem.

OLIVIA

Noah, alstublieft, je moet mij helpen.

NOAH

Dat doe ik, maar je wil niet luisteren.

OLIVIA

Goed, dan zoek ik wel alleen.

NOAH

Maar wie zegt dat die kroon hier in huis ligt?

OLIVIA

Er is maar één manier om daarachter te komen.

NOAH

Je gaat toch niet heel het huis overhoophalen?

OLIVIA

En waarom niet?

NOAH

Omdat...

(Heeft geen zin in nog meer discussie.)

Weet je wat, trek je plan. Je weet het toch beter.

OLIVIA

Prima.

(Kijkt rond, merkt dat de salontafel een kist is, opent deze, haalt er een aantal kussens uit en gooit deze wild in het rond.)

NOAH

Oké, stop!

(Onderzoekt ROX twijfelend en schudt aan haar schouder, waarna ROX haar al slapend een vlakke hand in haar gezicht geeft.)

Het is goed, ik zoek mee, al is het maar om ervoor te zorgen dat hier straks nog een villa staat.

OLIVIA

Je bent een schat.

NOAH

Tien minuten, niet langer, en daarna bellen we de ziekenwagen.

OLIVIA

Beloofd.

(Kijkt onderzoekend naar ROX.)

Maar wat doen we ondertussen met haar?

NOAH

Laten liggen natuurlijk.

OLIVIA

En als er ondertussen iemand binnenkomt?

(Kijkt van ROX naar de salontafel en terug.)

Ik heb een idee.

NOAH

Neen, Olivia, je maakt het alleen maar erger.

OLIVIA

Neen, ik voorkom juist nog meer problemen.

(Begint aan de benen van ROX te trekken zodat deze verder onderuit schuift in de fauteuil.)

NOAH

(Kijkt het tafereel bezorgd aan.)

Verdomme, Olivia, straks bezorg je haar nog een tweede hersenschudding.

OLIVIA

Help mij dan.

NOAH

Neen, ik wil hier niets mee te maken hebben.

(Ziet hoe OLIVIA ROX zo ver onderuit schuift dat haar hoofd bijna van de fauteuil valt.)

Oké, oké, het is al goed.

(Neemt de armen van ROX vast en tilt haar samen met OLIVIA op.)

Tof feestje, echt waar.

(Terwijl de twee ROX optillen, valt er een gsm-toestel uit de zak van ROX.)

OLIVIA

Wat is dat?

NOAH

Geen idee, ik heb mijn handen behoorlijk vol.

(Ze leggen ROX in de salontafel en sluiten het deksel. Daarna raapt OLIVIA de gsm op en bekijkt het toestel nieuwsgierig.)

Olivia, wat doe je nu?

OLIVIA

Wat?

NOAH

Vingerafdrukken.

OLIVIA

Dat kan er nog wel bij.

(Doorzoekt de gsm.)

NOAH

En?

OLIVIA

Vreemd, hij lijkt wel ongebruikt. Eén contact en één oproep, dat is alles.

NOAH

Waarschijnlijk de opdrachtgever.

OLIVIA

Picasso.

NOAH

Neen, die is al jaren dood.

OLIVIA

Neen, serieus, het enige contact in de gsm is "Picasso".

NOAH

Waarschijnlijk een schuilnaam.

OLIVIA

Waar zijn we toch in beland?

NOAH

Neen, welke miserie heb jij je weer op de hals gehaald?

OLIVIA

(Steekt de gsm van ROX in haar rechter broekzak.)

We moeten zo snel mogelijk die kroon vinden.

NOAH

En de politie verwittigen.

OLIVIA

Als we de kroon hebben.

NOAH

Het is al goed.

(Denkt na.)

Waar wil je beginnen zoeken?

OLIVIA

Eerst de bovenverdieping.

NOAH

Oké, maar je legt alles netjes terug.

OLIVIA

Oké.

(De twee gaan richting de trap naar de bovenverdieping.)

Je bent precies mijn moeder.

(De twee gaan af naar de bovenverdieping. Wanneer de woonkamer leeg is, verschijnt de huishoudster, KASANDRA, in de zwembadruimte. Ze is via de buitendeur binnengekomen. Ze opent de deur naar de woonkamer, komt binnen en sluit de deur achter zich. Ze merkt de rondslingerende kussens op en legt deze netjes op de zetel. Daarna ziet ze de kapotte eieren op de grond.)

KASANDRA

Kurde!

(Al mopperend verdwijnt ze in de keuken. Wanneer KASANDRA uit het zicht is verdwenen, gaat het deksel van de salontafel omhoog en komt ROX eruit gekropen. Ze kijkt verdwaasd om zich heen.)

ROX

Amai mijne kop.

(Wankelend verdwijnt ROX in het bureau van dokter Van Daele. Even later komt KASANDRA de woonkamer weer binnen, nog altijd mompelend. Ze knielt neer, ruimt de kapotte eieren op en brengt het afval naar de keuken. Op dat moment verschijnt VAN DUYN opnieuw aan het raam van de zwembadruimte. Wanneer ROX weer binnenkomt, verdwijnt VAN DUYN snel uit het zicht.)

Hallo?

(ROX kijkt zoekend rond. Ze ziet de kamerjas op de zetel liggen en doet deze aan. Met een pijnlijke grimas grijpt ze naar haar hoofd en verdwijnt daarna in de slaapkamer. Wanneer KASANDRA opnieuw binnenkomt, heeft ze een plumeau bij zich en begint ze af te stoffen. Ze merkt niet dat ROX achter haar weer uit de slaapkamer komt.)

Hey!

KASANDRA

(Verstijft. Heel langzaam draait ze zich om en ziet ze ROX staan in de kamerjas van dokter Van Daele.)

Gij nie dokter!

(Houdt ROX met de plumeau op afstand, alsof het een wapen is.)

Bandytk!

(Ze gaat naar de voordeur, opent deze en doet een dreigende karatemove naar ROX om haar af te schrikken.)

Uwaga!

(Ze verlaat de villa, met de plumeau nog in haar hand. In haar paniek laat ze de voordeur wagenwijd openstaan.)

ROX

(Kijkt KASANDRA verward na en probeert de karatemove na te bootsen. Ze zet haar benen veel te ver uit elkaar en maakt een onzekere zwaai met haar arm. De inspanning verergert haar hoofdpijn.)

Neen, dat moeten we niet meer doen.

(EMMA verschijnt in de openstaande voordeur. Ze draagt de opblaaspop onhandig voor zich uit.)

EMMA

Hallo?

(ROX draait zich verward om.)

Sorry dat ik u stoer. Ik kom dit terugbrengen.

(Overhandigt de pop aan ROX.)

ROX

En wat moet ik hiermee?

EMMA

Dat zal u beter weten dan ik. U heeft ze tenslotte aan Tommy gegeven.

ROX

(Legt de pop tegen de zetel zodat deze zichtbaar blijft voor het publiek.)

Tommy?

EMMA

Mijn vriend.

ROX

Ah ja, natuurlijk.

(Een korte stilte.)

En wie zijt gij?

EMMA

Ik ben Emma, de vriendin van Tommy.

ROX

Juist. Emma. Tommy.

(Een korte stilte.)

En wie ben ik?

EMMA

(Kijkt naar de naam op de kamerjas.)

U bent dokter Van Daele, toch?

ROX

Jaja, en wie is dokter Van Daele?

EMMA

U bent...

(Bedenkt zich.)

Wie is dokter Van Daele?

(Komt tot een besef.)

U bedoelt het filosofisch?

ROX

Dat betwijfel ik sterk.

EMMA

Kijk, ik heb geen nood aan therapie.

ROX

Welke therapie?

EMMA

Stop ermee, ik ben geen van uw psychiatrische patiënten.

ROX

Heb ik patiënten?

EMMA

Laat het, ik heb hier echt geen zin in.

(Ze gaat naar de voordeur, maar blijft plots staan.)

Het is gewoon niet eerlijk.

ROX

Geen idee, ik heb de spelregels niet gelezen.

EMMA

Hij komt thuis met dat ding en zegt dat hij daarop wil "oefenen". En als ik dan kwaad word, begrijpt hij het niet.

ROX

Ik begrijp er ook niets van.

EMMA

Het is gewoon zo vermoeiend.

ROX

Tegen wie zeg je het.

EMMA

Tommy is...

(Ze gaat op de zetel liggen en zoekt
naar de juiste woorden...)

Tommy is Tommy.

ROX

Dat raadsel is dan al opgelost.

(Zet zich in de fauteuil en kijkt
peinzend naar EMMA.)

EMMA

Wanneer hij ergens binnenkomt, kijkt iedereen naar hem...

ROX

Klinkt als nen toffe vent...

EMMA

En daarna kijken ze naar mij en dan zie je ze denken...

ROX

...en wie zijt gij nu weer?

EMMA

Precies.

ROX

Neen, serieus, ik ben het kwijt.

EMMA

Iedereen vindt hem aantrekkelijk.

ROX

Dat kan niet, niet iedereen kent hem.

EMMA

Hij kan praktisch iedere vrouw krijgen. Als hij wil, aan
iedere vinger tien.

ROX

(Telt snel op haar hand.)

Honderd.

EMMA

Terwijl ik... Als hij niet bij me is, dan weet ik niet wie ik ben.

ROX

Dan zijn we al met twee.

EMMA

Ik heb het gevoel dat u mij begrijpt. U hebt natuurlijk ook al veel meegemaakt.

ROX

Ik zou het niet weten, alles is hier één grote leegte.

EMMA

U bedoelt dat ik iets moet doen aan die leegte in mij?

ROX

Ik zou liever zelf iets willen doen aan mijn...

EMMA

Ik ga Tommy confronteren en hem vragen wie ik voor hem ben.

(Staat recht.)

Het wordt tijd dat hij inziet dat ik prima voor mezelf kan opkomen.

(Gaat naar de voordeur.)

Dank u, dokter.

(Gaat af en sluit de voordeur.)

ROX

Dokter? Als ons ma dat hoort.

(Geeuwt.)

Ik kan maar beter eens gaan slapen.

(Kijkt naar de pop.)

En jij ook, maar wel in je eigen bedje.

(Kijkt verontschuldigend naar de pop.)

Ik weet het, maar we kennen elkaar nog maar pas.

(Geeft de pop een kusje op haar
voorhoofd en legt ze in de salontafel.)

Slaapwel.

(Gaaf af naar de slaapkamer. Wanneer ROX
uit het zicht is verdwenen, komen NOAH
en OLIVIA de trap weer af.)

OLIVIA

Hoe kan dat nu? Ik denk dat ik alle kasten en schuiven
heb opengetrokken, en niets te vinden.

NOAH

Wat had je nu verwacht, dat die kroon netjes op het
nachtkastje zou staan?

OLIVIA

Neen, maar het zou wel gemakkelijk geweest zijn.

NOAH

Kijk, we hebben het geprobeerd. Ik bel de politie.

OLIVIA

En wat ga je hen zeggen?

NOAH

Ik...

OLIVIA

Jouw vingerafdrukken staan over heel het huis, je hebt
een bewusteloze vrouw verplaatst in plaats van
onmiddellijk de hulpdiensten te verwittigen.

NOAH

(Kwaad.)

Omdat jij...

OLIVIA

Dat weet ik, maar wie gaat jou geloven?

NOAH

(Aan de grond genageld.)

Ik, jij, jij zou mij nooit verraden.

OLIVIA

Natuurlijk niet, maar of je het nu wil of niet, we zitten in hetzelfde schuitje.

NOAH

Omdat jij mij daarin hebt meegesleurd.

OLIVIA

Sorry, oké? Maar je moet mij helpen.

NOAH

Echt waar, Olivia, wanneer ga je eindelijk eens...

OLIVIA

Noah, alstublieft. Ik beloof je dat ik alle schuld op mij zal nemen, maar geef me alstublieft een kans om mijn verhaal te bewijzen.

NOAH

(Twijfelt.)

Oké dan.

(Denkt.)

Ik vrees alleen dat we die kroon hier niet gaan vinden.

OLIVIA

Waarom?

NOAH

Wie gaat er nu zo'n duur, gestolen juweel zomaar in huis bewaren? Die zit zeker ergens verstopt in een beveiligde kluis.

OLIVIA

Natuurlijk!

NOAH

Wat?

OLIVIA

Als die kroon hier in huis is, dan moet die beter verstopt zijn dan zomaar in een kast.

NOAH

Ik denk echt niet dat...

OLIVIA

In een matras bijvoorbeeld.

NOAH

In een matras?

OLIVIA

Ja, natuurlijk, niemand is zo gek om een matras open te snijden en daar te gaan zoeken.

NOAH

Neen, niemand is zo gek.

(Kijkt schattend naar OLIVIA.)

Jij ook niet!

(Op dit moment horen we de telefoon van ROX.)

Wat is dat?

OLIVIA

(Neemt de gsm van ROX uit haar rechter broekzak en kijkt op het scherm.)

Picasso belt.

NOAH

De opdrachtgever?

OLIVIA

Wat moet ik doen?

NOAH

(Gespannen.)

Niets, overal afblijven. Laat hem gewoon rinkelen. Via de telefoon kunnen ze ons niets doen.

(OLIVIA legt de gsm op de salontafel. Op dat moment weerklinkt de deurbel.)

Verdomme, we moeten ons verstoppen!

OLIVIA

Blijf kalm, we doen gewoon niet open.

(De deurbel gaat weer.)

NOAH

Ik had gewoon terug naar huis moeten gaan, maar neen, ik moest zo nodig weer meegaan in jouw waanzinnige ideeën.

(De gsm stopt met rinkelen.)

OLIVIA

En dat is waarom jij mijn beste vriendin bent.

NOAH

Als dit alles goed afloopt, dan heb ik echt nood aan een psychiater.

OLIVIA

Leg je anders even op de zetel.

NOAH

Olivia, ik meen het. We moeten hier weg.

OLIVIA

Luister eens.

NOAH

(Luistert.)

Ik hoor niets.

OLIVIA

Exact, wie er ook aan de deur was, het gevaar is geweken.

(Gaat richting de keuken.)

NOAH

Zolang jij hier rondloopt, ben ik daar niet zo zeker van.

(Ziet OLIVIA de keukendeur openen.)

Wat ben je van plan?

OLIVIA

Een scherp mes zoeken. Ik ga de matras van de slaapkamer controleren.

NOAH

Niks van, jij bent in staat om heel de kamer in stukken te snijden.

OLIVIA

Doe jij het dan.

NOAH

Geen sprake van.

OLIVIA

Dan doe ik het.

NOAH

Verdomme, Olivia!

(Denkt even.)

Oké, ik zal de matras opensnijden, maar voorzichtig aan de naad. En daarna ben ik hier weg.

OLIVIA

Oké, oké, beloofd.

NOAH

En wat ga jij in tussentijd doen?

OLIVIA

Ik ga de wijnkelder doorzoeken.

NOAH

Ik zweer het, Olivia. Als je daar iets durft stuk te maken...

OLIVIA

Zeg, hoe onverantwoordelijk denk jij wel dat ik ben?

NOAH

(Kijkt OLIVIA veelbetekenend aan en gaat vervolgens richting keuken.)

En zeggen dat ik gewoon thuis naar Temptation Island had kunnen kijken.

(Gaat de keuken binnen en sluit de deur achter zich. TOMMY verschijnt ongemerkt in de zwembadruimte. Hij opent de deur naar de woonkamer, komt binnen en sluit de deur achter zich. Hij heeft de pot suiker bij zich. Wanneer OLIVIA zich omdraait en hem ziet, schrikt ze.)

OLIVIA

Tommy!

TOMMY

Ja, sorry dat ik zomaar binnerval, de buitendeur naar het zwembad was los. Ik had aangebeld, maar niemand deed open. Ik ben op zoek naar Emma.

OLIVIA

Emma?

TOMMY

Ja, mijn vriendin.

OLIVIA

(Teleurgesteld.)

Ik wist niet dat jij een vriendin had.

TOMMY

Ja, we zijn hier samen komen wonen.

OLIVIA

Had ik dat geweten.

TOMMY

Sorry?

OLIVIA

(Herpakt zich.)

Had ik dat geweten, dan zou ik jullie hebben uitgenodigd om kennis te maken.

TOMMY

Ja, dat zou fijn zijn geweest.

OLIVIA

(Nerveus.)

Maar momenteel is het nogal druk, dus...

TOMMY

Natuurlijk, maar u heeft Emma dus niet gezien?

OLIVIA

Neen, helaas.

TOMMY

Echt vreemd. Ik was thuisgekomen met uw reanimatiepop, en toen ze die zag, heeft ze die onmiddellijk uit mijn handen getrokken en is ze kwaad weggelopen.

OLIVIA

Oei.

TOMMY

Ze zei dat ze de pop ging terugbrengen en met u wilde spreken.

OLIVIA

Met mij? Neen, ik heb haar echt niet gezien. Maar je moet mij excuseren, ik...

TOMMY

Neen, geen probleem. Ik vind het wel.

(Gaat richting voordeur.)

OLIVIA

Tot ziens.

(TOMMY opent de voordeur terwijl OLIVIA in de wijnkelder verdwijnt en de deur achter zich dichttrekt.)

TOMMY

(Bedenkt zich.)

Oh ja, die suiker.

(Hij laat de voordeur openstaan en gaat richting keuken. Net wanneer TOMMY de keukendeur wil openen, komt NOAH naar buiten met een groot mes in haar hand. TOMMY schrikt en deinst achteruit.)

Ik kom alleen maar de suiker terugbrengen.

NOAH

Ja, doe maar.

TOMMY

(Wil de keuken binnengaan maar blijft op een veilige afstand van NOAH. De twee draaien om elkaar heen zodat TOMMY voor de keukendeur komt te staan en NOAH hem verward aankijkt.)

Heb jij toevallig Emma onlangs nog gezien?

NOAH

Emma?

TOMMY

Mijn vriendin.

NOAH

Spijtig.

TOMMY

(Kijkt argwanend naar het mes.)

Hoezo spijtig?

NOAH

Ik heb haar niet gezien.

TOMMY

Zeker?

NOAH

Ging jij die suiker niet terugzetten?

TOMMY

(Argwanend.)

Ja, ja, natuurlijk.

(Verdwijnt snel in de keuken.)

NOAH

Rare vent.

(TOMMY komt zonder suiker terug uit de
keuken.)

Is het gelukt?

TOMMY

Jaja, uiteraard, natuurlijk.

NOAH

Goed. Maar ik ben eigenlijk druk met iets bezig.

TOMMY

Dat zie ik.

NOAH

Vind je het erg?

TOMMY

Sorry?

(NOAH wijst met het mes naar de
voordeur.)

O ja, natuurlijk, geen probleem.

(Gaat richting voordeur, maar bedenkt
zich dan.)

Kijk, iedereen doet al eens dingen waar hij later spijt
van heeft.

NOAH

Tegen wie zeg je het?

TOMMY

Maar het is nooit te laat om een oplossing te bedenken.

NOAH

Dat zei ik haar ook.

TOMMY

(Denkt dat het over EMMA gaat.)

Dus je hebt haar gesproken?

NOAH

Ja, natuurlijk, maar ze wou niet luisteren.

TOMMY

En toen?

NOAH

Ze moet de gevolgen maar dragen.

TOMMY

De gevolgen?

NOAH

(Gaat richting zetel.)

Als ze niet wil luisteren, kan ik niets voor haar doen.

TOMMY

(Gaat dichterbij NOAH, maar blijft nog
steeds op veilige afstand.)

En toen heb je...

NOAH

Mijn verantwoordelijkheid genomen.

TOMMY

Met dat mes? Noah, wat heb je gedaan?

NOAH

Nog niets.

TOMMY

Dan is het nog niet te laat.

NOAH

Het zal niet lang duren.

(Kijkt naar het mes.)

Zou het scherp genoeg zijn?

TOMMY

Wat ben je van plan?

NOAH

Dat kan ik echt niet zeggen.

TOMMY

Waarom niet?

NOAH

Ik wil geen problemen krijgen met Olivia.

TOMMY

Olivia? Oh ja, natuurlijk, dokter Van Daele.

NOAH

Als jij het zegt.

TOMMY

Het is oké, ze heeft me alles verteld.

NOAH

Heeft ze ook verteld dat het haar idee is?

TOMMY

(Behoedzaam.)

Ja, jaja, dat heeft ze gezegd.

NOAH

Oké, goed dan.

TOMMY

Maar hoe erg de situatie ook lijkt, een mes is nooit de juiste oplossing.

NOAH

Natuurlijk wel, ik moet gewoon een klein stukje opensnijden.

TOMMY

Neen!

(Wikt zijn woorden.)

Er is ook een andere manier.

NOAH

Ga jij het doen?

TOMMY

Neen, zeker niet.

(Een korte stilte.)

Maar geef dat mes gewoon aan mij, en we doen alsof dit nooit is gebeurd.

NOAH

Zeg, voor zo'n klein sneetje. Als Olivia het had gedaan, was er niks meer van heel gebleven.

TOMMY

Geef het mes gewoon aan mij, dan zorg ik ervoor dat haar niets overkomt.

NOAH

Zeg, ik naai het achteraf wel dicht. En daarbij, het is echt niet de eerste keer dat ik een mes gebruik, hoor.

(Op dat moment begint de telefoon weer te rinkelen.)

TOMMY

(Neemt de telefoon van de salontafel en bekijkt de oproep.)

Picasso, waarschijnlijk een schilder.

(Wil de oproep beantwoorden.)

NOAH

(Loopt in paniek richting TOMMY en
zwaait daarbij onbedoeld met het mes.)

Neen, niet doen!

TOMMY

(Als aan de grond genageld.)

Oké, oké.

(Geeft behoedzaam de gsm aan NOAH,
waarna die hem in haar broekzak steekt.
TOMMY maakt van de afleiding gebruik om
het mes uit NOAHs handen te pakken.)

NOAH

Neen, niet doen, dat is gevaarlijk!

TOMMY

Juist daarom.

(Er volgt een onhandige schermutseling.
NOAH probeert het mes van TOMMY af te
pakken. TOMMY laat het mes op de grond
vallen en belandt op zijn rug in de
zetel. NOAH komt boven op hem te liggen.
Op dat moment komt EMMA door de
openstaande voordeur binnen.)

Alsjeblieft, doe me geen pijn.

EMMA

Verdomme! Ik wist het.

TOMMY

Schat! Ik ben zo blij dat ik je zie.

EMMA

Ja? Zo ziet het er anders niet uit.

TOMMY

(Staat recht uit de zetel.)

Neen, echt, ik kan het uitleggen.

EMMA

Bespaar je de moeite. Was een pop niet meer voldoende?

TOMMY

Maar dit heeft niks met een pop te maken.

EMMA

(Kijkt naar NOAH.)

Neen, dat is duidelijk.

TOMMY

Ik wou haar alleen maar geruststellen.

NOAH

Maar ik was rustig, jij begon ineens te flippen.

TOMMY

Ik heb je zo voorzichtig mogelijk benaderd.

EMMA

Ooh, alsjeblieft, bespaar me de details.

TOMMY

Ik wou alleen maar dat je het zou loslaten.

EMMA

Ja, natuurlijk.

NOAH

Maar waarom?

TOMMY

Voor de veiligheid.

EMMA

Ooh, je wou het veilig doen. Wat een geruststelling.

TOMMY

Het is zij die het maar bleef vasthouden.

EMMA

Ocharme, dat moet heel vervelend voor u geweest zijn.

NOAH

Ik ging er echt geen gekke dingen mee doen.

EMMA

Je moest er helemaal niks mee doen!

NOAH

Ik snap echt niet waar jullie zo'n drama van maken.

EMMA

Ah, neen?

NOAH

Gewoon even steken, niet te diep, genoeg om te kunnen voelen.

TOMMY

Maar bij wie dan?

EMMA

Man, echt! Jij denkt echt dat ik een naïef kind ben, hè?

TOMMY

Maar schat...

EMMA

Stik erin!

(Loopt kwaad naar buiten via de voordeur en gooit de deur achter zich dicht.)

TOMMY

Waarin?

(Loopt naar de voordeur terwijl NOAH het mes weer opraapt en naar de slaapkamer wil gaan.)

Emma!

(Opent de voordeur, maar wordt verrast door een geüniformeerde politieagent met dienstgordel, waaraan handboeien en een pepperspray-rekwisiet zijn bevestigd.)

AGENT

(Komt de kamer binnen en sluit de deur achter zich.)

Politie! Iedereen blijft waar hij is!

(BLACK-OUT.)

(PAUZE.)

TWEEDE BEDRIJF

De actie gaat verder waar het eerste bedrijf gestopt is.

AGENT

(Ziet NOAH met het mes.)

Mevrouw, leg dat mes neer.

TOMMY

Je kan haar beter voorzichtig benaderen.

AGENT

Gaat u mij vertellen hoe ik mijn job moet doen?

TOMMY

Neen, maar ze is nogal licht ontvlambaar.

NOAH

Wat?

AGENT

Hoe bedoelt u?

TOMMY

Ze heeft een gevaarlijke stoornis.

NOAH

(Zwaait onbedoeld met haar armen, en dus ook met het mes.)

Ik ben niet gek!

AGENT

Mevrouw, ik vraag het u nog één keer vriendelijk, leg dat mes neer.

TOMMY

(Voorzichtig.)

Het is oké, alles komt goed. Leg dat mes nu maar rustig neer.

NOAH

(Met het mes zwaaiend richting TOMMY.)

Als er hier iemand gek is, dan ben jij het!

AGENT

Mevrouw, dit is uw laatste waarschuwing.

TOMMY

(Tegen de AGENT.)

Je mag haar vooral niet recht in de ogen kijken, anders kan ze zich bedreigd voelen.

NOAH

Zeg! Ik ben geen hond, hè!

AGENT

Dat beweert ook niemand.

TOMMY

(Tegen de AGENT.)

Ik zou toch geen onverwachte bewegingen maken.

NOAH

Oké, oké!

(Steekt haar armen in de lucht met het mes nog vast.)

AGENT

Leg dat mes neer.

(NOAH legt het mes neer. TOMMY raapt het op. De AGENT haalt intussen een notitieboekje en een pen uit zijn zak.)

Wat was u daarmee van plan?

(Op dit moment opent de deur van de wijnkelder, komt OLIVIA naar buiten en sluit de deur achter zich.)

NOAH

Ik wou alleen maar...

OLIVIA

... de taart aansnijden.

AGENT

De taart?

(Noteert dit in zijn notitieboekje.)

TOMMY

Ooh, dokter, goed dat u er bent.

AGENT

U bent dokter Van Daele?

OLIVIA

Ehm...

(Kijkt twijfelend naar NOAH die haar vernietigend aankijkt.)

Ja, inderdaad.

AGENT

(Noteert dit in zijn notitieboekje.)

Goed, wij hebben melding gekregen dat er hier in dit huis een inbreker zou zijn.

OLIVIA

Een inbreker?

AGENT

Ja, dat is toch wat we uit de melding konden opmaken. Het was nogal moeilijk verstaanbaar.

OLIVIA

Oei, neen, ik heb niets verdachts gezien.

TOMMY

(Geeft het mes aan OLIVIA.)

Buiten uw patiënt met een mes.

OLIVIA

Voor de taart, zoals ik al zei.

NOAH

Patiënt? Taart?

OLIVIA

(Kijkt vernietigend naar NOAH.)

Ja, voor het feestje.

AGENT

Een feestje?

(Noteert.)

NOAH

(Begrijpt de bedoeling van OLIVIA.)

Juist, het feestje.

TOMMY

(Tegen de AGENT.)

Ze wil altijd feestvieren, iets met trauma's verwerken.

AGENT

En waar is die taart dan?

OLIVIA

Ehm, ja, die is...

TOMMY

...therapeutisch, het is waarschijnlijk een oefening.

OLIVIA

Juist.

AGENT

Een therapeutische taart?

OLIVIA

Ja, het klinkt vreemd, maar het heeft een gunstig effect op mijn patiënt.

(Legt gemoedelijk haar hand op de
schouder van NOAH.)

AGENT

Jaja.

(Noteert.)

NOAH

(Die het teken van OLIVIA begrepen
heeft, kruipt volledig in de rol van
patiënt.)

Lekkere taart, met slagroom en kaarsjes.

OLIVIA

Goed, ik ga dit mes terug veilig opbergen.

(Gaat met het mes naar de keuken en laat
het daar achter.)

NOAH

Hieperdepiep hoera!

AGENT

(OLIVIA komt terug uit de keuken.)

Ik bewonder uw geduld, dokter.

NOAH

(Kijkt OLIVIA vuil aan en glimlacht
nadien overdreven.)

Ik wil ballonnen!

OLIVIA

Noah, het is nu niet het moment om...

NOAH

En een rendierhoedje!

AGENT

Opmerkelijk.

(Noteert.)

OLIVIA

Maar u zal het zeker druk hebben. Ik wil u niet langer
ophouden.

AGENT

Neenee, ik doe mijn werk graag grondig.

OLIVIA

(Gealarmeerd.)

Ja?

AGENT

Zou u mij een rondleiding kunnen geven in uw huis? Dan
kunnen we samen nagaan of er onregelmatigheden zijn.

NOAH

(Luid zingend.)

Lang zal ze leven, lang zal ze leven!

OLIVIA

(Tegen de AGENT.)

Ik ben er zeker van dat alles in orde is.

(Kijkt naar het alarmpaneel tegen de deur.)

Daarbij, ik heb een prima alarmsysteem.

TOMMY

Even rondkijken kan toch nooit kwaad, dokter? In deze tijden kan je maar beter op veilig spelen.

AGENT

Inderdaad, het zal niet te lang duren.

(Merkt de salontafel op.)

Een prachtige salontafel heeft u.

OLIVIA

Ehm, ja, past prachtig bij het interieur.

AGENT

Het lijkt wel een kist.

OLIVIA

Klopt, een duur erfstuk van mijn overgrootnonkel.

AGENT

Overgrootnonkel, interessant.

(Noteert.)

Kan u ze even voor mij openmaken?

OLIVIA

(Kijkt in paniek naar NOAH.)

Ik ehm...

(Op dat moment besluit NOAH bovenop de kist te gaan liggen en begint luid te roepen en op de kist te slaan.)

NOAH

Laat hem niet ontsnappen! Het monster, het monster!

(Kijkt vluchtig naar OLIVIA en knipoogt.)

Het mag niet ontsnappen.

TOMMY

Ocharme toch.

OLIVIA

Een typische crisissituatie.

AGENT

Blijkbaar.

(Noteert.)

Kan u haar niets geven?

OLIVIA

Ehm, ik...

(Krijgt een ingeving.)

Medicatie is meestal de laatste stap; de patiënt
ontprikken werkt meestal efficiënter.

AGENT

Ontprikken?

OLIVIA

Het zou goed zijn als ik even alleen ben met mijn
patiënt.

AGENT

(Kijkt naar NOAH die nog steeds hevig
tekeer gaat.)

Ja, goed. Op uw verantwoordelijkheid.

TOMMY

Ik kan u misschien het zwembad al tonen. Toen ik hier
daarstraks aankwam, was de buitendeur van het zwembad
los. Misschien zijn er daar wel sporen van braak.

(Merkt niet op dat OLIVIA hem vuil
aankijkt.)

AGENT

Prima, zullen we?

(TOMMY en de AGENT gaan richting de deur
naar het zwembad.)

TOMMY

Veel succes, dokter.

(Gaat samen met de AGENT af in de
zwembadruimte en sluit de deur achter
zich. NOAH stopt onmiddellijk met
roepen, staat op en kijkt OLIVIA
dreigend aan.)

NOAH

Waarom?

OLIVIA

Wat?

NOAH

Waarom denkt Tommy dat ik een psychiatrische patiënt ben?

OLIVIA

Ehm...

NOAH

Wat heb jij tegen hem gezegd?

OLIVIA

Ik kon niet anders.

NOAH

Neen?

OLIVIA

Hij zou vragen kunnen stellen.

NOAH

En dan is jouw oplossing om je beste vriendin als psychiatrische patiënt te bestempelen?

OLIVIA

Ik weet het, het was mijn idee, maar jij hebt het uiteindelijk wel...

NOAH

Omdat jij...

OLIVIA

Het belangrijkste is dat we nu snel Rox uit die kist verplaatsen voor die agent haar vindt.

NOAH

En wat wil je dan...

OLIVIA

In de wijnkelder staat een groot leeg houten vat, daar kunnen we haar tijdelijk verbergen.

NOAH

Olivia! Maak het toch niet erger.

OLIVIA

Heb jij een beter idee?

NOAH

Ik...

(Op dat moment komen de AGENT en TOMMY terug binnen.)

AGENT

Geen sporen van braak, die deur was blijkbaar gewoon niet op slot.

OLIVIA

Verdomme!

AGENT

Sorry?

OLIVIA

Ik bedoel, verdomme, de schoonmaakster zal weer vergeten zijn de deur vast te draaien.

AGENT

Mogelijk.

(Noteert in zijn schriftje en kijkt vervolgens naar NOAH.)

Ik zie dat uw patiënt gekalmeerd is?

OLIVIA

(Kijkt schattend naar NOAH, waarop deze verslagen haar schouders ophaalt.)

Ja, ze is een stuk rustiger nu.

AGENT

Prima, dan kunnen we verder gaan waar we gebleven waren.

(Wijst naar de kist, die OLIVIA zonder te durven kijken opent.)

Wat is dat?

OLIVIA

(Schuldig.)

Ik kan het uitleggen, dat is...

TOMMY

(Kijkt verbaasd in de kist.)

... mijn reanimatiepop!

OLIVIA

(Kijkt nu zelf ook.)

Wat?

AGENT

(Wil beginnen noteren tot het tot hem
doordringt wat TOMMY net zei.)

Wat voor pop?

TOMMY

Mijn reanimatiepop. Ik heb deze gebruikt om te oefenen
voor mijn examen voor strandredder.

AGENT

(Steekt zijn schriftje en pen zuchtend
weg en haalt de pop uit de kist.)

Jongen toch, als je hiermee leert reanimeren, komen er
juist meer drenkelingen.

(Geeft de pop aan TOMMY die deze begint
te inspecteren.)

Goed, gaan jullie mee?

OLIVIA

Jullie?

AGENT

U en uw patiënt, ik hou haar graag van dichtbij in de
gaten.

NOAH

(Overdreven rustig.)

Naar waar gaan we?

OLIVIA

We gaan op zoektocht door het huis.

NOAH

Joepie! Moeten we een blinddoek dragen?

AGENT

Neen, dat zal niet nodig zijn.

(Neemt zijn schriftje en pen terug uit
zijn zak.)

Zullen we naar de bovenverdieping gaan?

OLIVIA

Ja, goed.

TOMMY

En ik?

AGENT

(Kijkt naar TOMMY en de pop.)

U en uw vriendin kunnen beschikken.

(De AGENT gaat naar boven. OLIVIA
begeleidt NOAH. Zodra de AGENT uit het
zicht is, houdt NOAH OLIVIA even tegen.
TOMMY merkt niets; hij blijft
gebiologeerd naar de pop kijken.)

NOAH

Hoe kan dat?

OLIVIA

Geen idee.

NOAH

Maar wat als de agent haar vindt?

AGENT

(Vanop de bovenverdieping.)

Ik wacht!

OLIVIA

We verzinnen wel iets.

(De twee gaan naar de bovenverdieping.)

TOMMY

(Bekijkt nog steeds de pop en beseft plots waarvoor de pop in werkelijkheid dient.)

Verdorie, Emma!

(Legt de pop terug in de salontafel en wrijft in zijn handen alsof hij iets vies heeft aangeraakt. Vervolgens wil hij de villa langs de voordeur verlaten, maar botst op ROX, nog steeds in de kamerjas van dokter Van Daele, die uit de slaapkamer komt.)

Oh, u bent hier nog.

ROX

(Verward.)

Ja, blijkbaar.

TOMMY

Voelt u zich al beter?

ROX

Ja, denk ik?

(Kijkt TOMMY peinzend aan.)

En wie zijt gij ook alweer?

TOMMY

Tommy.

ROX

Juist ja, ik ben ehm...

(Doet de kamerjas uit, kijkt naar het label en legt deze op de zetel.)

dokter Van Daele.

TOMMY

Neen, u vergist zich, u bent...

(Moet even op de naam denken.)

Rox, dat was het. Rox.

ROX

Rox?

(Begint zich zaken te herinneren.)

Ja, Rox.

TOMMY

Ik snap de verwarring, met die kamerjas en...

ROX

(Weer dreigender.)

Waar is dokter Van Daele?

TOMMY

Die is op de bovenverdieping met...

ROX

Perfect.

(Wil de trap opgaan.)

TOMMY

Maar u kan haar nu niet storen.

ROX

Dat zullen we nog wel eens zien, ze moet mij nog geld..

TOMMY

Ja, natuurlijk, voor de yogales.

ROX

(Sarcastisch.)

Ja, natuurlijk, yoga.

(Wil opnieuw de trap opgaan.)

TOMMY

Ze is de politie aan het rondleiden.

ROX

(Plots in paniek.)

De politie?

TOMMY

Ja, er zou blijkbaar een inbreker gezien zijn in de villa.

ROX

Een inbreker?

TOMMY

Ja, er zou een melding geweest zijn.

ROX

Goed, dat geld kan wachten.

(Loopt naar de voordeur, opent deze, maar botst op KASANDRA die net is teruggekomen. De voordeur blijft openstaan.)

KASANDRA

(Schrikt, neemt haar plumeau als wapen en maakt in een reflex opnieuw de karatebeweging.)

Spadaj!

(ROX kopieert op een minder verfijnde manier de karatebeweging.)

Kurwa!

TOMMY

(Enthousiast.)

Neenee, yoga.

(Tegen ROX.)

Ik wist niet dat u hier nog leerlingen had?

(Er ontstaat een choreografie waarbij KASANDRA haar karatekunst toont om ROX tegen te houden, ROX probeert KASANDRA te verschalken en kopieert onhandig de bewegingen. TOMMY kopieert de bewegingen van ROX nog onhandiger, in de veronderstelling dat er zonet een spontane yogasessie is ontstaan.)

Ooh, ja, deze beweging voel je goed aan de hamstrings!

ROX

(Midden in een beweging.)

Ga, uit, de, weg!

TOMMY

(Imiteert de beweging.)

Ja, ruimte is erg belangrijk.

(KASANDRA slaakt een agressieve kreet.)

Absoluut, uitademen is zeer belangrijk.

(Op dat moment komen de AGENT, OLIVIA en NOAH de trap af. De blikken van OLIVIA en ROX kruisen elkaar, maar niemand durft iets te zeggen.)

AGENT

Wat is hier aan de hand?

KASANDRA

(Wijst naar ROX, vervolgens naar de
salontafel en daarna naar de AGENT.)

Kryminalistka! Stolik! Cela!

AGENT

Stolic? Cela?

TOMMY

Namen van yogabewegingen, denk ik.

KASANDRA

Idiota!

AGENT

Yogabewegingen?

TOMMY

Ja, we zaten midden in een yogasessie?

AGENT

Een yogasessie?

(Noteert.)

Dus jullie zitten in een villa waar mogelijk een inbreker
zich schuilhoudt en jullie besluiten wat yogaoefeningen
te doen?

TOMMY

Ehm, ja.

(Kijkt naar ROX.)

Toch?

ROX

Jaja, zeker.

KASANDRA

Pinokkio!

AGENT

Juist, mevrouw, ik geloof ook niet in sprookjes.

KASANDRA

(Wijst wanhopig opnieuw naar ROX, gaat op handen en voeten zitten, beeldt uit hoe ze uit een kist kruipt en wijst naar de salontafel.)

Kryminalistka! Stolik!

AGENT

(Tegen OLIVIA.)

Is zij ook een van uw patiënten, dokter?

OLIVIA

Ehm...

KASANDRA

(Wijzend met haar plumeau naar OLIVIA.)

Gij nie dokter!

OLIVIA

Neen, ik ben niet haar dokter.

TOMMY

Neen, ze volgt hier yogalessen.

AGENT

Ze is duidelijk overstuur.

(Tegen TOMMY.)

Kan u haar naar de keuken begeleiden? Fris water zal haar deugd doen.

TOMMY

(Enthousiast.)

Ja, natuurlijk, na zo'n intensieve yogasessie.

(TOMMY en KASANDRA gaan richting de keuken.)

Wat is uw naam eigenlijk?

(KASANDRA kijkt hem niet begrijpend aan.)

Uw naam?

KASANDRA

Kasandra.

(TOMMY en KASANDRA gaan af naar de keuken en sluiten de deur achter zich.)

AGENT

Ik zal juist nog de overige kamers inspecteren.

(Tegen OLIVIA en NOAH.)

Als jullie mij willen volgen.

(OLIVIA en NOAH gaan met de AGENT
richting het bureau.)

ROX

(Tegen de AGENT.)

Excuseer, maar hebt gij mij nog nodig?

AGENT

(Kijkt kritisch in zijn notities.)

Neen, voorlopig niet. Blijft u wel ter beschikking?

ROX

Natuurlijk.

NOAH

(Tegen OLIVIA.)

Maar zeg dan toch iets.

OLIVIA

Ehm, sorry...

AGENT

Ja?

ROX

(Dreigend.)

Alé mevrouw den dokter, zeg het dan.

OLIVIA

(Bedenkt zich.)

Ik wou alleen maar zeggen dat ik het bewonderenswaardig
vind hoe grondig u uw werk doet.

ROX

Groot gelijk, dokter.

(Ziet haar kans.)

Goed, ik ben er dan eens mee weg.

(Gaat richting voordeur.)

Ciaokes, byekes!

(Op dat moment komt VAN DUYN de kamer binnen langs de voordeur. Hij draagt een holster met daarin zijn dienstwapen.)

VAN DUYN

(Tegen ROX.)

Niet zo snel!

AGENT

Wat heeft dit te betekenen?

VAN DUYN

Ze staat geseind.

AGENT

De dokter, waarom?

VAN DUYN

Niet zij.

(Wijst naar ROX.)

Zij.

ROX

Maar ik heb niets gedaan...

(Kijkt naar OLIVIA.)

...toch, dokter?

OLIVIA

Het spijt me, ik ben helemaal geen dokter, net zomin als jij yoga-instructrice bent.

ROX

Hoe, maar...

OLIVIA

Kijk hè, het is zoals bij de bakker. Als je een bakkerij binnenstapt en je ziet iemand met een bakkersschort, dan ga je ervan uit dat dat de bakker is.

ROX

Wat heeft dat...

OLIVIA

Maar toen jij iemand in de kamerjas van dokter Van Daele zag, ging je ervan uit dat die persoon dokter Van Daele is.

ROX

Ja...

OLIVIA

(Kijkt ROX met een gemene glimlach aan.)

Niet dus.

AGENT

Zeg, wat is hier allemaal aan de hand?

(Tegen VAN DUYN.)

Wie bent u als ik vragen mag?

VAN DUYN

(Toont zijn legitimatie.)

Rechercheur Van Duyn, van de Federale Gerechtelijke Politie.

AGENT

De Federale?

VAN DUYN

Ik stel voor dat u deze vrouw meeneemt naar het commissariaat. Mijn collega's zullen haar daar komen ophalen.

AGENT

Ik vrees dat ik niet goed begrijp wat...

VAN DUYN

Deze vrouw, Roxanne Keyzers, bijgenaamd Rox, wordt gezocht voor tal van criminele feiten en is betrokken bij de zaak die ik aan het onderzoeken ben.

AGENT

(Kijkt in zijn notitieschriftje, scheurt er een aantal bladen uit en steekt deze samen met zijn schriftje en pen weg.)

Ongelooflijk.

ROX

Maar ik ben een yoga-instructrice, kijk maar.

(Herhaalt onhandig de karatebeweging die zij bij KASANDRA heeft gezien en komt op die manier dichterbij de AGENT.)

AGENT

Mevrouw, niet bewegen.

(ROX blijft onmiddellijk op één been staan.)

Geen stap dichterbij!

(ROX wil blijven staan maar verliest haar evenwicht en zet zo een stap richting de AGENT. De AGENT interpreteert dit als fysieke intimidatie, neemt zijn pepperspray en overmeestert ROX.)

ROX

Auw, mijn ogen!

NOAH

Dat noemen ze nog eens een gepeperde rekening.

AGENT

(Slaat ROX in de boeien.)

En nog weerspannig ook, dat zal ook mooi staan op uw cv.

(Verlaat samen met ROX de villa langs de voordeur.)

OLIVIA

(Sluit de voordeur.)

Oef, eind goed, al goed.

VAN DUYN

(Streng.)

Ga zitten.

(OLIVIA en NOAH kijken elkaar ongerust aan en gaan in de zetel zitten.)

NOAH

Ik heb het alleen maar gedaan om Olivia...

VAN DUYN

Zwijgen.

OLIVIA

Maar ze heeft gelijk, het is allemaal...

VAN DUYN

(Zet zich in de fauteuil.)

U hebt zich uitgegeven voor psychiater, een vrouw
bewusteloos geslagen, verplaatst zonder de hulpdiensten
te verwittigen en vervolgens gelogen tegen de politie.

NOAH

In haar verdediging...

VAN DUYN

Hebben jullie enig idee hoe fout dit kon aflopen?

OLIVIA

Maar hoe weet u...

VAN DUYN

Ik observeer deze villa al een aantal dagen.

NOAH

Wacht, u observeert deze villa?

VAN DUYN

Ja.

NOAH

En toch grijpt u niet in als u ziet dat er iemand in
gevaar is?

VAN DUYN

Omdat ik dat onmogelijk kon weten.

NOAH

Terwijl u het huis nauwlettend in de gaten hield?

VAN DUYN

Dat deed ik, via het alarmsysteem.

NOAH

Wel dan...

VAN DUYN

Tot iemand het alarm saboteerde.

OLIVIA

(Kijkt naar het bedieningspaneel.)

Dat was een ongeluk. Dit is mijn interimjob en...

VAN DUYN

Dat weet ik. Ik heb je nagetrokken. En sinds het systeem weer verbinding maakt, heb ik ook kunnen zien wat hier ondertussen allemaal gebeurd is. Ik heb...

(Op dat moment gaat de gsm van ROX af in de broekzak van NOAH.)

NOAH

Picasso.

VAN DUYN

Picasso, wie is Picasso?

(NOAH haalt de gsm uit haar broekzak.)

Geef hier.

(Neemt de gsm over van NOAH, bekijkt het scherm en drukt de oproep weg. Nadien legt hij de gsm op de salontafel.)

Vertel.

OLIVIA

We hebben deze gevonden in de broekzak van Rox.

VAN DUYN

En nog steeds kwam het niet in jullie op om de politie te bellen?

NOAH

(Verwijtend.)

Die was blijkbaar al aanwezig.

VAN DUYN

We zitten al een tijdje achter die bende aan. Zo kwamen we bij dokter Van Daele terecht.

OLIVIA

Toen zij die kroon had laten stelen.

VAN DUYN

Exact. We hoopten via dokter Van Daele de bende in kaart te kunnen brengen.

NOAH

De garnaal laten zwemmen om de haai te vangen.

VAN DUYN

Alleen verdween Van Daele vlak voor we konden ingrijpen.

OLIVIA

Op congres.

VAN DUYN

Dat congres heeft nooit bestaan.

OLIVIA

Hoe? En die interimopdracht...

(Komt tot een besef.)

Ik was gewoon een alibi.

VAN DUYN

Min of meer.

(Pauze.)

Maar dat neemt niet weg dat dankzij jouw roekeloze gedrag de bende nu gealarmeerd is en daardoor alle voorbereidingen en dagen van observatie voor niets geweest zijn.

OLIVIA

Ik kan misschien...

VAN DUYN

Jij hebt al genoeg gedaan vandaag.

OLIVIA

Maar het is mijn schuld dat...

(Krijgt een ingeving.)

Als ik nu snel...

VAN DUYN

Neen!

NOAH

Olivia, laat het nu gewoon over aan de politie.

OLIVIA

Maar het is door mij dat...

VAN DUYN

Absoluut.

NOAH

Maar dat wil niet zeggen dat we het ook zelf moeten oplossen, dat kunnen wij niet.

(Staat recht en gaat naar VAN DUYN.)

Moeten we nu naar de gevangenis?

VAN DUYN

(Tijdens de uitleg van VAN DUYN ziet OLIVIA haar kans om de gsm van ROX te nemen en het nummer van PICASSO te bellen.)

Daar beslis ik niet over, maar wat jullie hebben gedaan is echt bijzonder onverantwoordelijk. Het zou dus best kunnen dat...

OLIVIA

Spreek ik met Picasso?

(Luistert.)

Dokter Van Daele.

(Luistert.)

Je begrijpt dat ik niet zomaar het geld meegeef aan een wildvreemde.

(Luistert.)

Mijn villa.

(Geschrokken.)

Wat? U bent hier vlakbij?

(Luistert.)

Hallo?

(NOAH en VAN DUYN kijken OLIVIA vol ongeloof aan. VAN DUYN neemt de gsm af en steekt deze in zijn broekzak.)

VAN DUYN

Wat heb je gedaan?

OLIVIA

U zei zelf dat anders de operatie voor niets is geweest.

VAN DUYN

Ja, omdat de bende nu waarschijnlijk gealarmeerd is.

OLIVIA

Ik geef u de kans om de haai te vangen.

VAN DUYN

Ongelooflijk, dit heb ik nog nooit meegemaakt.

NOAH

Dat had je echt niet mogen...

VAN DUYN

Compleet onverantwoord en gevaarlijk.

OLIVIA

Oké, ik bel hem terug.

VAN DUYN

Neen!

OLIVIA

Ja, maar wat moet ik nu doen?

VAN DUYN

Je had in de eerste plaats nooit mogen bellen.

OLIVIA

En nu?

VAN DUYN

En nu? Geen idee. Heb ik een keuze?

(Denkt.)

Iemand van de bende kan hier elk moment staan...

NOAH

Picasso.

VAN DUYN

Als we nu afbreken, weet hij dat er iets mis is en verdwijnt hij. En jij bent ondertussen voor hem de stem van dokter Van Daele.

(NOAH neemt de kamerjas van dokter Van Daele van de zetel en geeft deze aan

OLIVIA.)

Je hebt jezelf onmisbaar gemaakt.

NOAH

Dat is ook de eerste keer.

VAN DUYN

Het was geen compliment.

OLIVIA

Ik heb het probleem veroorzaakt, dan moet ik het maar oplossen ook.

(Trekt de kamerjas aan.)

NOAH

Moedig.

VAN DUYN

Onverantwoord en dom.

(Denkt.)

Maar het is nu zo.

(Denkt.)

Het is belangrijk dat jij onze man...

NOAH

Picasso.

VAN DUYN

...laat praten. We moeten hem kunnen linken aan die kroon, maar leg hem geen woorden in de mond.

OLIVIA

(Beseft plots het gevaar.)

Ik?

VAN DUYN

Ja.

(Ziet de verontruste blik van OLIVIA.)

Ik blijf uiteraard vlakbij, zodra het fout loopt grijp ik in.

(OLIVIA slikt.)

En ik zorg ervoor dat je een microfoontje hebt zodat we alles kunnen opnemen.

(Denkt.)

Ik heb nog een klein microfoontje in mijn bestelwagen. Denk ondertussen maar na over wat je tegen Picasso gaat zeggen.

(Gaaf af langs de voordeur en laat deze openstaan.)

NOAH

Jij bent echt gestoord.

OLIVIA

Ik heb gedaan wat ik moest doen.

NOAH

Dit had de politie echt wel zelf kunnen regelen.

OLIVIA

Je hebt hem zelf gehoord, door mij is heel de operatie voor niks geweest.

NOAH

Dankzij jou?

OLIVIA

Je weet wat ik bedoel.

NOAH

Ja. Dat jij eerst een probleem veroorzaakt en het daarna als een persoonlijke uitdaging beschouwt om het nog groter te maken.

OLIVIA

Ik probeer het juist op te lossen.

NOAH

Door straks alleen tegenover een crimineel te gaan zitten?

OLIVIA

Wat wil je dat ik doe? Weglopen?

NOAH

Ja!

OLIVIA

En dan?

NOAH

Dan, dan zien we wel.

OLIVIA

Top plan.

NOAH

Het is alleszins beter dan wat jij van plan bent. Wat als het fout loopt?

OLIVIA

Van Duyn is vlakbij, wat kan er mislopen?

NOAH

Alles!

OLIVIA

Ik denk echt niet...

NOAH

Ja, dat is nu net jouw probleem, jij denkt niet.

OLIVIA

Wat stel je dan voor?

NOAH

Dat je de politie haar werk laat doen.

OLIVIA

Hoe? Picasso komt naar hier omdat hij denkt dat ik dokter Van Daele ben.

NOAH

Als jij gewoon je job had gedaan, dan was er nu geen probleem. Maar omdat er een knappe man aan de deur stond, moest jij je zo nodig uitgeven voor...

TOMMY

(Komt uit de keuken.)

Dokter?

(NOAH kijkt OLIVIA veelbetekenend aan.)

OLIVIA

Ja?

TOMMY

Ik denk dat Kasandra ondertussen gekalmeerd is, maar misschien kan u haar straks nog even nakijken?

OLIVIA

Ja, natuurlijk, geen probleem.

NOAH

Misschien is dit het moment om...

OLIVIA

Hou nog even vol. Straks, als alle gasten er zijn, kunnen we beginnen te feesten.

(Op dat moment komt VAN DUYN terug binnen en sluit de voordeur achter zich.)

VAN DUYN

Goed, ik heb het microfoontje.

(Geeft het aan OLIVIA.)

TOMMY

Microfoontje?

VAN DUYN

En u bent?

TOMMY

Tommy, de buurman.

VAN DUYN

U moet hier onmiddellijk weg.

TOMMY

Ooh, oké. Waarom?

OLIVIA

(Al prutsend met het microfoontje.)

Omdat ehm, we bezig zijn met filmopnames.

TOMMY

Aah, vandaar het microfoontje. Een realityreeks over uw werk, dokter?

NOAH

Neen, meer een thriller.

VAN DUYN

(Tegen TOMMY.)

Als u zo vriendelijk wil zijn.

TOMMY

Ja, natuurlijk.

(Gaat naar de voordeur.)

OLIVIA

(Kijkt naar het microfoontje.)

Er zitten geen batterijen in.

VAN DUYN

Ook dat nog.

NOAH

Ik heb er boven zien liggen op het nachtkastje.

TOMMY

(Enthousiast.)

Ik ga wel, dan kunnen jullie verder werken.

(Gaat onmiddellijk de trap op.)

VAN DUYN

Meneer, dat is...

(Maar TOMMY is al uit het zicht.)

...niet nodig.

NOAH

Ik ga hem wel halen.

(Gaat richting trap. Op dat moment gaat de deurbel.)

Picasso!

(Blijft paniekerig beneden en zoekt een verstopplaats.)

VAN DUYN

We kunnen nu niet terug.

OLIVIA

Maar het microfoontje...

VAN DUYN

Je zal met je gsm moeten opnemen. Ik ben in de buurt.

OLIVIA

(Steekt het microfoontje in de zak van de kamerjas.)

U kan zich in het bureau van de dokter zetten.

(Wijst naar het bureau.)

VAN DUYN

Prima. Als het te heet onder je voeten wordt, is het codewoord beluga.

OLIVIA

Beluga, beluga.

VAN DUYN

Zeg het luid en duidelijk en ik grijp in.

(Verdwijnt in het bureau. Op dit moment gaat opnieuw de deurbel.)

NOAH

Ja maar, en ik, wat moet ik...

(NOAH ziet de salontafel, opent deze, kruipt erin en sluit het deksel. OLIVIA neemt haar gsm uit haar linker broekzak, zet de recorder aan en steekt de gsm terug weg. Met een klein hartje gaat ze naar de voordeur. Ze opent de deur en ziet RUUD staan: een charismatische man met een brede glimlach en een aktetas.)

OLIVIA

(Met trillende stem.)

Picasso?

RUUD

(Hartelijk.)

Doctor Livingstone, I presume?

OLIVIA

Sorry, wie?

RUUD

Ik maakte maar een grapje.

OLIVIA

Ah, oké.

RUUD

Dokter Van Daele?

OLIVIA

Ja, dat ben ik.

RUUD

Mooi.

(Kijkt OLIVIA met een innemende blik aan.)

Mag ik?

OLIVIA

Wat?

(RUUD gebaart dat hij binnen wil komen.)

Oh, ja, natuurlijk.

(RUUD komt de kamer binnen terwijl
OLIVIA de voordeur sluit.)

RUUD

(Wandelt rustig door de ruimte, neemt
het interieur in zich op. Bekijkt de
wereldbolbar en inspecteert de sleutel
op de deur naar de wijnkelder.)

Jaja.

OLIVIA

Ja?

RUUD

U heeft duidelijk smaak.

OLIVIA

(Gemaakt zelfzeker.)

Dank u.

RUUD

Een dure smaak.

(Kijkt OLIVIA indringend aan.)

Maar dat wist ik natuurlijk al.

(Begint sympathiek te lachen.)

OLIVIA

(Lacht zenuwachtig mee.)

Haha, ja.

RUUD

Zullen we?

(Maakt duidelijk dat hij wil gaan
zitten. Zet zich in de fauteuil en
plaatst zijn aktetas naast de fauteuil.
OLIVIA neemt nerveus plaats op de
zetel.)

Het is fijn om u eindelijk in het echt te ontmoeten.

OLIVIA

Ja?

RUUD

Altijd via mail, het blijft toch wat onpersoonlijk.

OLIVIA

Ja, ehm, inderdaad.

RUUD

Grappig wel, ik had me u heel anders voorgesteld.

OLIVIA

Is dat zo?

RUUD

Maar foto's zeggen natuurlijk ook niet alles.

(Kijkt haar even aan en glimlacht
vervolgens.)

Daarom is het goed dat we elkaar in het echt ontmoeten.

OLIVIA

Ja.

(Denkt even.)

Daarom heb ik u opgebeld.

RUUD

Het is gewoon prettiger zaken doen.

OLIVIA

(Begint iets meer zelfvertrouwen te
krijgen.)

Ja, absoluut, dat vind ik ook.

RUUD

Het verbaasde mij wel enigszins dat ik u aan de lijn
kreeg.

OLIVIA

(Opnieuw gealarmeerd.)

Ja?

RUUD

U belde tenslotte met de gsm van...

(Bedenkt zich.)

...mijn financieel adviseur.

OLIVIA

Ja, ehm, ze moest dringend weg.

RUUD

Oei.

OLIVIA

Ja.

RUUD

Zo dringend dat ze haar gsm hier liet liggen?

(OLIVIA verstijft heel even.)

OLIVIA

Ze had haast.

RUUD

Is dat zo?

OLIVIA

Ja.

RUUD

Hm.

(Leunt ontspannen achterover.)

Vreemd. Rox is normaal nogal gehecht aan haar spullen.

OLIVIA

Iedereen vergeet weleens iets.

RUUD

Zeker.

(Pauze.)

OLIVIA

(Haar oog valt op de wereldbolbar.)

Wilt u iets drinken?

RUUD

Neen, dank je.

OLIVIA

Echt niet? Whisky.

RUUD

Neen.

OLIVIA

Water?

RUUD

Ook niet.

OLIVIA

(Iets te nadrukkelijk maar veel te zacht.)

Beluga?

RUUD

Beluga?

OLIVIA

Een merk van cognac.

(Werpt ongemerkt een blik op het bureau.
Niets.)

RUUD

Maar ik neem te veel van uw tijd in beslag.

OLIVIA

Neenee, geen probleem.

RUUD

Goed, we zullen dan maar ter zake komen.

OLIVIA

Oké.

RUUD

(Neemt zijn aktetas en haalt er een
notitieschrift en een pen uit.)

Gewoon een paar administratieve vragen.

OLIVIA

(Vertwijfeld.)

Ja?

RUUD

Uw naam?

OLIVIA

Van Daele.

RUUD

(Noteert.)

Heel goed. Beroep?

OLIVIA

Ehm, psychiater?

RUUD

(Noteert.)

Perfect. En uw echte naam?

OLIVIA

Sorry? Ik denk dat ik u niet helemaal begrijp.

RUUD

(Glimlacht.)

Geen probleem.

(Steekt zijn notitieschrift en pen weg
en haalt in dezelfde beweging een
pistool uit zijn aktetas.)

OLIVIA

Bel...

RUUD

(Richt het pistool op OLIVIA en houdt
zijn wijsvinger voor zijn mond.)

U dacht toch niet dat ik u werkelijk voor dokter Van
Daele zou houden?

(Ziet de angst in OLIVIA's ogen.)

Geen paniek, ik doe je niets. Ik heb gewoon een paar
vragen.

(OLIVIA knikt angstig.)

Waar is Rox?

OLIVIA

Bij de politie.

RUUD

De politie?

(Kijkt behoedzaam de kamer rond.)

Wie weet er nog dat ik hier ben?

OLIVIA

Niemand.

RUUD

(Gelooft haar duidelijk niet. Gaat naar de slaapkamer, opent de deur, kijkt behoedzaam naar binnen en sluit de deur weer.)

En waar is de echte Van Daele?

OLIVIA

Weet ik niet.

RUUD

En de kroon?

OLIVIA

Ik zweer het, ik heb met die hele zaak niets...

(Op dit moment komt TOMMY enthousiast de trap afgelopen. Hij heeft een gesloten doosje batterijen bij zich.)

TOMMY

Ik heb de batterijen voor uw microfoontje gevonden.

RUUD

Microfoontje, welk microfoontje?

TOMMY

Voor de opnames.

(Kijkt RUUD bewonderend aan.)

U bent een van de acteurs?

(Wil RUUD een hand geven, maar deze zet zijn pistool beheerst tegen het hoofd van TOMMY.)

RUUD

Welke opnames?

TOMMY

Voor de film. Ik vind het echt zo spannend om dat eens van dichtbij te mogen meemaken. U hebt er ook de perfecte karakterkop voor...

RUUD

Het is beter dat u zwijgt.

TOMMY

Ah ja, figuratie, tof.

RUUD

(Gaait naar het bureau en houdt TOMMY nog
steeds onder schot.)

U vindt het toch niet erg als ik even rondkijk?

TOMMY

(Beseft nog steeds de ernst niet.)

Neen, geen probleem.

(Op dat moment vliegt de deur open tegen
RUUD. VAN DUYN komt met getrokken wapen
naar buiten en richt dit op RUUD. RUUD
herpakt zich snel, richt zijn pistool
opnieuw op TOMMY en gebruikt hem als
schild.)

RUUD

(Beheerst.)

Laten vallen.

(TOMMY laat het doosje met batterijen
vallen.)

Niet de batterijen.

(Zet het pistool iets nadrukkelijker
tegen TOMMY's voorhoofd.)

TOMMY

(Paniekerig en luid.)

Help mij! Laat mij los!

VAN DUYN

Rustig blijven.

RUUD

Ik zei: wapen neer.

(VAN DUYN legt behoedzaam zijn wapen op
de grond.)

TOMMY

(Kijkt even naar VAN DUYN.)

Was ik overtuigend?

RUUD

(Bukt zich om het wapen van VAN DUYN op te rapen. OLIVIA probeert van de afleiding gebruik te maken om RUUD te overmeesteren, maar RUUD grijpt het wapen van VAN DUYN en richt het op haar. Met zijn andere hand houdt hij TOMMY nog steeds onder schot.)

Niet zo snel, dokter!

(Stapt achteruit zodat hij zicht houdt op OLIVIA en VAN DUYN. Hij blijft TOMMY als schild gebruiken en steekt het wapen van VAN DUYN tussen zijn broeksriem. RUUD staat nu met zijn rug naar de keukendeur.)

Of neen, wacht, u bent helemaal geen dokter.

TOMMY

Wat?

(Denkt even.)

Oh ja, natuurlijk, een plottwist.

(RUUD kijkt rond in de kamer tot zijn oog op de salontafel valt.)

RUUD

(Tegen VAN DUYN.)

In de kist.

OLIVIA

Neen, dat gaat niet.

(RUUD kijkt haar streng aan.)

RUUD

In de kist heb ik gezegd.

VAN DUYN

Oké, oké.

(Gaat behoedzaam naar de salontafel en opent deze. Tot ieders verbazing komt NOAH tevoorschijn, haar hoofd tussen de twee benen van de opblaaspop.)

NOAH

Het is bezet.

RUUD

Genoeg, iedereen tegen de muur.

(NOAH kruipt uit de kist en legt de opblaaspomp in de zetel.)

TOMMY

Dan moet je mij wel eerst loslaten.

RUUD

Jij niet, jij bent mijn verzekering.

(Merkt dat de drie nog niet hebben gehoorzaamd.)

Tegen de muur heb ik gezegd.

(NOAH, OLIVIA en VAN DUYN gaan bij de deur van de wijnkelder staan. RUUD houdt TOMMY nog steeds onder schot en staat met zijn rug naar de keukendeur. Hij merkt niet dat de deur langzaam opengaat. KASANDRA komt geruisloos binnen, neemt de situatie in zich op en prikt met haar plumeau in RUUDS rug.)

KASANDRA

Koekoek!

(RUUD verstijft en kijkt voorzichtig over zijn schouder. Hij houdt TOMMY nog steeds voor zich. Dan draait hij zich volledig om en ziet tot zijn verbazing KASANDRA met de plumeau in haar hand.)

RUUD

(Lacht sarcastisch.)

En wat had jij willen doen, mij afstoffen?

(RUUD blijft spottend lachen, maar wordt verrast door KASANDRA die met een welgemikte karatebeweging RUUD weet te ontwapenen en zijn wapen overneemt. Het dienstwapen van VAN DUYN blijft echter tussen RUUDS broeksriem zitten.)

Saflet!

(TOMMY weet een stap opzij te zetten terwijl RUUD verbouwereerd blijft staan.)

TOMMY

Wow, aanvaardt u ook dienstencheques?

(Ondertussen trekt RUUD ongemerkt het dienstwapen van VAN DUYN van tussen zijn broeksriem en houdt TOMMY opnieuw onder schot.)

RUUD

Wapen neer, alstublieft.

KASANDRA

(Legt tegen haar zin het wapen op de grond.)

Ty dupku!

RUUD

Genoeg gespeeld, ga bij de rest staan.

(Tegen OLIVIA.)

Als u zo vriendelijk wil zijn de deur te openen.

(OLIVIA opent de deur naar de wijnkelder.)

Iedereen naar binnen.

(RUUD schuift dichterbij om de wijnkelder af te sluiten. Hierdoor staat hij met zijn rug naar de zwembadruimte. Hij merkt niet dat EMMA achter het raam verschijnt en vervolgt tegen TOMMY.)

En wij gaan samen een ritje maken, en ik hoop echt voor jou dat niemand zich iets in het hoofd haalt.

OLIVIA

(NOAH, VAN DUYN en KASANDRA gaan de
wijnkelder in. OLIVIA blijft als laatste
bij de deur staan.)

Wacht! Neem mij in zijn plaats.

RUUD

Wou jij zijn plaats innemen?

OLIVIA

(Merkt EMMA op en probeert RUUDS
aandacht af te leiden.)

Ja, ik ben het die hem in die positie heeft gebracht.
Tommy is onschuldig.

(Ondertussen komt EMMA geruisloos binnen
door de deur naar het zwembad.)

RUUD

Hoe nobel.

(Denkt.)

Is hij je vriendje of zo?

EMMA

(Steekt haar arm tussen de hals van
TOMMY en de arm van RUUD, die TOMMY nog
steeds onder schot houdt. In een vlotte
beweging duwt ze de arm met het pistool
weg.)

Tommy is mijn vriend!

(OLIVIA maakt van de situatie gebruik om
het dienstwapen van VAN DUYN uit RUUDS
hand te trekken.)

En iedereen blijft van hem af!

(EMMA grijpt RUUD bij zijn kraag en
zuiert hem in de zwembadruimte. We horen
een luide plons. TOMMY kijkt de
zwembadruimte in en springt zonder
aarzelen achter RUUD aan. Een tweede
plons is hoorbaar. Daarna komen NOAH en
VAN DUYN terug uit de wijnkelder.)

VAN DUYN

(Neemt zijn dienstwapen terug over van OLIVIA en steekt dit in zijn holster.)

Dit neem ik terug, dankjewel.

(Gaat naar het wapen van RUUD, raapt ook dit op en bergt het veilig op.)

EMMA

(Tegen OLIVIA.)

Dat was heel moedig wat je daar deed.

OLIVIA

Ik had nog iets goed te maken.

(Op dat moment komt TOMMY de kamer terug binnen. Hij is doorweekt.)

TOMMY

Kan iemand helpen?

(NOAH en TOMMY gaan de zwembadruimte in en slepen samen een doorweekte RUUD naar binnen, leggen hem op zijn rug en TOMMY schudt onmiddellijk aan zijn schouder.)

Hallo, mijnheer?

(Kantelt het hoofd van RUUD naar achter, kijkt, luistert en voelt of er een ademhaling is.)

OLIVIA

(Tegen EMMA.)

Tien seconden.

(Ondertussen heeft VAN DUYN de aktetas van RUUD gevonden en begint deze te inspecteren.)

TOMMY

Geen reactie.

(Wil beginnen met mond-op-mondbeademing, maar RUUD schiet weer wakker.)

RUUD

Ga van me af!

VAN DUYN

(Inspecteert de portefeuille die hij uit de aktetas van RUUD heeft gehaald.)

Ruud Vermeer?

RUUD

Ja, ja, dat ben ik.

VAN DUYN

Ik arresteer u op verdenking van bendevorming, kunstzwendel en gijzelneming.

(Haalt zijn handboeien uit zijn jaszak en slaat RUUD in de boeien.)

OLIVIA

(Haalt het microfoontje uit de kamerjas en geeft het aan VAN DUYN. Ze trekt de kamerjas uit en drapeert die om RUUDs schouders. Daarna neemt ze haar gsm uit haar broekzak en stopt de opname.)

Wat doe ik met de opname?

VAN DUYN

Die breng je mee naar het bureau.

OLIVIA

Het bureau?

VAN DUYN

Ja, wat had je gedacht, dat de zaak hier zomaar mee afgerond is?

OLIVIA

Ehm...

VAN DUYN

En nu allemaal naar buiten, mijn collega's zullen de boel hier straks grondig komen uitkammen.

(Gaat samen met RUUD af via de voordeur.)

NOAH

(Ziet dat OLIVIA somber voor zich
uitstaart.)

Hey, het komt wel goed.

OLIVIA

Denk je? Ik had gewoon gehoopt dat het nu voorbij zou
zijn.

NOAH

Je bent heel moedig geweest.

OLIVIA

Ik ben gewoon zo stom geweest.

NOAH

Absoluut, heel stom.

(OLIVIA lacht.)

TOMMY

Oké, dit was intens.

(Denkt even.)

Wanneer gaan we dit nu eigenlijk opnemen?

EMMA

Opnemen?

TOMMY

Ja, de film.

OLIVIA

Ik denk dat ik wat heb uit te leggen.

TOMMY

Hoezo?

OLIVIA

Het zit zo, ik, ik ben eigenlijk gewoon Olivia, niet
dokter Van Daele.

EMMA

Ah neen, daar heb ik daarstraks mee gesproken.

OLIVIA

Wat? Was dokter Van Daele hier?

EMMA

Ja, aangename vrouw, wel veel tattoos en piercings.

OLIVIA

Neen, dat was Rox.

TOMMY

Rox?

OLIVIA

Ja, een crimineel, zeker geen dokter.

EMMA

Hoe, maar...

OLIVIA

Ik kwam hier voor een interimjob, maar omdat Rox dacht dat ik dokter Van Daele was...

TOMMY

Dat dacht ik ook, waarom heb je niet gezegd dat...

OLIVIA

Omdat, omdat ik indruk wou maken.

EMMA

Ik had het kunnen weten.

NOAH

En zo zijn we uiteindelijk in deze situatie beland.

EMMA

(Fel.)

Zij lag tenminste niet samen met Tommy in de zetel.

TOMMY

Maar die gijzeling, dat was dus echt?

OLIVIA

Ja.

TOMMY

(Tegen EMMA.)

Dat wil dus zeggen dat jij mijn leven hebt gered?

EMMA

(Kijkt naar OLIVIA.)

Ik had hulp.

TOMMY

Schat, ik...

(Kijkt EMMA liefdevol aan.)

...ik weet dat ik soms domme dingen doe...

EMMA

Soms?

TOMMY

Maar dat neemt niet weg dat ik u ongelooflijk graag zie.

NOAH

(Tegen OLIVIA.)

Die is punten aan het scoren.

TOMMY

(Kijkt naar de pop in de zetel.)

En toch zou ik thuis graag zo'n pop willen.

OLIVIA

En hij is ze al terug kwijt.

TOMMY

Maar dan een echte reanimatiepop.

EMMA

Jij hebt al meer dan genoeg bewezen dat je een goede redder zal zijn.

(Wrijft door het natte haar van TOMMY.

Nadien tegen OLIVIA en NOAH.)

Zullen we naar mij thuis gaan?

OLIVIA

Ja, prima. Ik denk dat we nog veel te bespreken hebben.

(Het viertal wil afgaan. Wanneer TOMMY en EMMA uit het zicht zijn, houdt OLIVIA NOAH even tegen.)

OLIVIA

Denk je dat ze de kroon ooit zullen vinden?

NOAH

Geen idee, ik denk dat die spoorloos is verdwenen samen met dokter Van Daele.

(OLIVIA neemt haar weekendtas. De twee gaan af en sluiten de voordeur. Even later komt KASANDRA uit de wijnkelder met een fles wijn. Ze wil deze in de wereldbolbar plaatsen, opent de wereldbol en ontdekt tot haar verbazing de gestolen kroon. Ze zet de kroon op, neemt een glas uit het rek onder de bar en zet zich in de fauteuil. Ze heft haar glas naar de opblaaspop.)

KASANDRA

Na zdrowie!

BLACK-OUT

EINDE